

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/56/ES

(2014. gada 16. aprīlis),

ar kuru groza Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK ⁽³⁾ paredz nosacījumus to personu apstiprināšanai un reģistrācijai, kuras veic obligāto revīziju, noteikumus par neatkarību, objektivitāti un profesionālo ētiku, kas uz attiecas uz minētajām personām, kā arī to publiskās pārraudzības sistēmu. Tomēr ir nepieciešams turpināt saskaņot šos noteikumus Savienības līmenī, lai nodrošinātu to prasību lielāku pārredzamību un paredzamību, ko piemēro šādām personām, un palielinātu viņu neatkarību un objektivitāti, veicot savus uzdevumus. Ir svarīgi arī palielināt minimālo konverģences līmeni attiecībā uz revīzijas standartiem, pamatojoties uz kuriem veic obligātās revīzijas. Turklāt, lai pastiprinātu ieguldītāju aizsardzību, ir svarīgi stiprināt obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu publisko pārraudzību, uzlabojot Savienības publiskās pārraudzības iestāžu neatkarību un uzticot tām atbilstošas pilnvaras, tostarp pilnvaras izmeklēt un uzlikt sodus, lai atklātu, nepieļautu un novērstu pārkāpumus saistībā ar obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu veiktajiem piemērojamo noteikumu par revīzijas pakalpojumu sniegšanu pārkāpumiem.
- (2) Sakarā ar sabiedriskas nozīmes struktūru būtisko sabiedrisko nozīmi, kas izriet no to uzņēmējdarbības mēroga un apjoma vai no to uzņēmējdarbības rakstura, ir jāstiprina sabiedriskas nozīmes struktūru revidēto finanšu pārskatu uzticamība. Tāpēc īpašie noteikumi par sabiedriskas nozīmes struktūru obligāto revīziju, kas paredzēti Direktīvā 2006/43/EK, ir sīkāk izstrādāti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 537/2014 ⁽⁴⁾. Noteikumi par sabiedriskas nozīmes struktūru obligāto revīziju šajā direktīvā būtu jāpiemēro obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem tikai tad, ja tie veic šādu struktūru obligātās revīzijas.

⁽¹⁾ OV C 191., 29.6.2012., 61. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 3. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 14. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 par īpašām prasībām sabiedriskas nozīmes struktūru obligātajai revīzijai (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 77. lappusi.).

- (3) Saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču un pakalpojumu brīva aprīte un brīvība veikt uzņēmējdarbību. Obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem ir jādod iespēja attīstīt savus obligātās revīzijas pakalpojumus Savienībā, piedāvājot tiem iespēju sniegt šādus pakalpojumus citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā tie tika apstiprināti. Dodot iespēju obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem nodrošināt obligāto revīziju, izmantojot savas pieredzes valsts profesionālo nosaukumu uzņēmējā dalībvalstī, jo īpaši tiek risinātas tādu uzņēmumu grupu problēmas, kuras sakarā ar pieaugošo tirdzniecības plūsmu, kas izriet no iekšējā tirgus, izveido finanšu pārskatus vairākās dalībvalstīs, un tiem vajadzīga revīzija saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Šķēršļu atcelšana obligātās revīzijas pakalpojumu attīstībai starp dalībvalstīm veicinātu integrāciju Savienības revīzijas tirgū.
- (4) Lai veiktu obligāto revīziju, ir vajadzīga atbilstošas zināšanas tādās jomās kā sabiedrību tiesības, nodokļu tiesības un sociālās tiesības, kas dažādās dalībvalstīs var atšķirties. Tādēļ, lai nodrošinātu kvalitatīvus obligātās revīzijas pakalpojumus savā teritorijā, dalībvalstij būtu jādod iespēja piemērot kompensācijas pasākumu, ja obligātais revidents, kas apstiprināts citā dalībvalstī, vēlas tikt apstiprināts arī minētās dalībvalsts teritorijā, lai uzsāktu tur pastāvīgu darbību. Šādos pasākumos būtu jāņem vērā attiecīgā obligātā revidenta profesionālā pieredze. Tam nebūtu jārada nesamērīgs slogs attiecīgajam obligātajam revidentam, ne arī jākavē vai jāpadara nepievilcīga obligātās revīzijas pakalpojumu sniegšana dalībvalstī, kura liek veikt kompensācijas pasākumu. Dalībvalstīm būtu jāļauj apstiprināt obligātos revidentus, kas ir iesnieguši pieteikumu vai nu pamatojoties uz zināšanu pārbaudi, vai adaptācijas periodu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/36/EK ⁽¹⁾. Beidzoties adaptācijas periodam, obligātajam revidentam būtu jāspēj integrēties profesijā uzņēmējā dalībvalstī pēc tam, kad ir veikts novērtējums par to, ka viņam ir profesionālā pieredze minētajā dalībvalstī.
- (5) Lai gan galvenā atbildība par finanšu informācijas sniegšanu joprojām būtu jāuzņemas revidēto struktūru vadībai, obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu loma ir aktīvi pārbaudīt vadību no lietotāja perspektīvas. Tāpēc, lai uzlabotu revīzijas kvalitāti, ir svarīgi pastiprināt oficiālo revidentu un revīzijas uzņēmumu profesionālo skepticismu attiecībā pret revidēto struktūru. Obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem būtu jāapzinās iespēja, ka var pastāvēt būtiska nepatiesa informācija, kas radusies krāpšanas vai kļūdas dēļ, neatkarīgi no revidenta iepriekšējās pieredzes saistībā ar revidētās struktūras vadības godprātību.
- (6) Ir īpaši svarīgi stiprināt neatkarību kā būtisku obligāto revīziju elementu. Lai uzlabotu obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu neatkarību no revidētās struktūras, veicot obligāto revīziju, obligātajam auditoram vai revīzijas uzņēmumam un jebkurai fiziskai personai, kas var tieši vai netieši ietekmēt obligātās revīzijas iznākumu, vajadzētu būt neatkarīgai no revidētās struktūras, un tai nevajadzētu būt iesaistītai revidētās struktūras lēmumu pieņemšanas procesā. Lai saglabātu šo neatkarību, ir svarīgi arī, lai tie reģistrētu visus apdraudējumus savai neatkarībai, kā arī aizsardzības pasākumus, kas piemēroti minēto apdraudējumu mazināšanai. Turklāt, ja pastāv ievērojami draudi to neatkarībai pat pēc tam, kad ir veikti aizsardzības pasākumi minēto draudu mazināšanai, tiem būtu jāatsakās vai jāatturas no revīzijas veikšanas.
- (7) Obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, veicot obligātās revīzijas revidējamās struktūrās, vajadzētu būt neatkarīgiem, un būtu jāizvairās no interešu konfliktiem. Lai noteiktu obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu neatkarību, jāņem vērā tā tīkla koncepcija, kurā darbojas obligātie revidenti un uzņēmumi. Neatkarības prasība būtu jāievēro vismaz laikposmā, uz kuru attiecas revīzijas ziņojums, tostarp laikposmā, uz kuru attiecas revidējamie finanšu pārskati, un laikposmā, kurā notiek obligātā revīzija.
- (8) Obligātajiem revidentiem, revīzijas uzņēmumiem un to darbiniekiem būtu īpaši jāatturas no obligātās revīzijas veikšanas struktūrā, ja tiem ir ar to saistītas uzņēmējdarbības vai finanšu intereses, un no iesaistīšanās revidētās struktūras emitētu, nodrošinātu vai citādi atbalstītu finanšu instrumentu tirdzniecībā, kas nav īpašumu daļas dažādās kolektīvā ieguldījuma shēmās. Obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam būtu jāatturas no piedalīšanās iekšēju lēmumu pieņemšanas procesos revidētajā struktūrā. Obligātie revidenti, revīzijas uzņēmumi un to darbinieki, kas ir tieši iesaistīti obligātās revīzijas veikšanā, nedrīkstētu uzņemties pienākumus revidētajā struktūrā vadības vai valdes līmenī, kamēr nav pagājis atbilstošs laikposms kopš revīzijas beigām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

- (9) Ir svarīgi, lai obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi ievērotu savu klientu tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību. Tāpēc tiem būtu jāievēro stingri konfidencialitātes un dienesta noslēpuma noteikumi, kas tomēr nedrīkstētu ietekmēt pareizu šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 537/2014 īstenošanu vai sadarbību ar grupas revidentu konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas veikšanas laikā, ja mātesuzņēmums atrodas trešā valstī, ar noteikumu, ka ir ievēroti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK⁽¹⁾ noteikumi. Tomēr šādiem noteikumiem nevajadzētu ļaut obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam sadarboties ar trešo valstu iestādēm, izmantojot citus sadarbības kanālus, kas nav minēti Direktīvas 2006/43/EK XI nodaļā. Minētie konfidencialitātes noteikumi būtu jāievēro arī jebkuram obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, kas vairs nav iesaistīts attiecīgās revīzijas veikšanā.
- (10) Atbilstoši obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu iekšējai organizācijai būtu jāpalīdz novērst draudus to neatkarībai. Tāpēc revīzijas uzņēmuma īpašniekiem vai akcionāriem, kā arī tās pārvaldniekiem nebūtu nekādā veidā jāiejaucas obligātās revīzijas veikšanā, kas apdraud tāda obligāta revidenta neatkarību un objektivitāti, kurš veic obligāto revīziju revīzijas uzņēmuma vārdā. Turklāt obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem būtu jāizveido atbilstoša iekšējā rīcībpolitika un procedūras attiecībā uz darbiniekiem un citām personām, kas to organizācijās ir iesaistītas obligātās revīzijas darbībā, lai nodrošinātu atbilstību tiesību aktos noteiktajām prasībām. Minētajās rīcībpolitikās un procedūrās būtu īpaši jāmēģina novērst un risināt jebkādas draudus neatkarībai un būtu jānodrošina obligātās revīzijas kvalitāti, godīgumu un pamatīgumu. Minētajām rīcībpolitikām un procedūrām vajadzētu būt samērīgām, ņemot vērā obligāta revidenta vai revīzijas uzņēmuma uzņēmējdarbības apjomu un sarežģītību.
- (11) Obligātā revīzija noslēdzas ar atzinuma izteikšanu, ka finanšu pārskati sniedz patiesu un precīzu viedokli par revidētajām struktūrām saskaņā ar atbilstoši finanšu pārskata sistēmai. Tomēr ieinteresētās personas varētu nezināt par revīzijas ierobežojumiem, piemēram, par to būtiskumu, izlases veidošanas metodēm, revidenta lomu krāpšanas atklāšanā un vadības atbildību, kas var radīt neattaisnotas cerības. Lai attaisnotu šīs cerības, ir svarīgi ieviest lielāku skaidrību par obligātās revīzijas darbības jomu.
- (12) Ir svarīgi Savienībā nodrošināt augstas kvalitātes obligātās revīzijas. Tādēļ visas obligātās revīzijas būtu jāveic saskaņā ar Komisijas pieņemtajiem starptautiskajiem revīzijas standartiem. Tā kā starptautiskie revīzijas standarti ir izstrādāti tā, lai tos varētu izmantot jebkura lieluma un jebkura veida struktūras visās jurisdikcijās, dalībvalstu kompetentajām iestādēm, izvērtējot starptautisko revīzijas standartu piemērošanas jomu, būtu jāņem vērā mazu uzņēmumu darījumdarbības mērogs un sarežģītība. Nevajadzētu būt tā, ka kāda šāda dalībvalsts pieņemtā noteikuma vai pasākuma rezultātā obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi nespēj veikt obligāto revīziju saskaņā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem. Dalībvalstīm būtu jāļauj piemērot papildu valsts revīzijas procedūras vai prasības tikai tad, ja tās izriet no īpašām valsts juridiskajām prasībām attiecībā uz gada pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu obligātās revīzijas apjomu, kas nozīmē, ka šīs prasības nav ietvertas pieņemtajos starptautiskajos revīzijas standartos, vai ja tās gada finanšu pārskatiem un konsolidētajiem finanšu pārskatiem pievieno ticamību un kvalitāti. Komisijai būtu jāturpina iesaistīties Starptautiskās grāmatvežu federācijas (IFAC) starptautisko revīzijas standartu satura pārraudzībā un to pieņemšanas procesā.
- (13) Ir svarīgi attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem skaidri noteikt to obligāto revidentu atbildību, kas revidē attiecīgās grupas dažādas struktūras. Līdz ar to grupas revidentam vajadzētu būt pilnībā atbildīgam par revīzijas ziņojumu.
- (14) Lai uzlabotu Savienībā veikto kvalitātes nodrošināšanas pārbaudītu ticamību un pārredzamību, kompetentajām iestādēm, ko norīkojušas dalībvalstis, būtu jāreglamentē dalībvalstu kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, lai nodrošinātu obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu publisko pārraudzību. Kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes mērķis ir novērst vai risināt iespējamās nepilnības tajā, kā tiek veiktas obligātās revīzijas. Lai nodrošinātu to, ka kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes ir pietiekami aptverošas, kompetentajām iestādēm, veicot šādas pārbaudes, būtu jāņem vērā obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu darbības mērogi un sarežģītība.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

- (15) Lai uzlabotu atbilstību šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 537/2014 prasībām un ievērojot Komisijas 2010. gada 8. decembra paziņojumu ar nosaukumu "Par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē", būtu jāpastiprina kompetento iestāžu pilnvaras pieņemt uzraudzības pasākumus un noteikt sankcijas. Būtu jāparedz administratīvas finansiālās sankcijas obligātajiem revidentiem, revīzijas uzņēmumiem un sabiedriskas nozīmes struktūrām par atklātajiem pārkāpumiem. Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina piemēroto sankciju un pasākumu pārredzamība. Sankciju noteikšanai un publicēšanai būtu jāatbilst pamattiesībām, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, īpaši tiesībām uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesībām uz personas datu aizsardzību un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.
- (16) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot administratīvos naudas sodus, kas faktiski attur no pārkāpumiem, piemēram, līdz summai, kas sasniedz vai pārsniedz vienu miljonu euro fizisku personu gadījumā, un līdz noteiktai gada apgrozījuma procentuālajai daļai iepriekšējā finanšu gadā juridiskām personām vai citām struktūrām. Minēto mērķi var labāk sasniegt, sasaistot naudas sodu ar pārkāpēja finansiālo stāvokli. Neskarot iespēju atsaukt attiecīgā obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma apstiprinājumu, būtu jāparedz citi sankciju veidi ar piemērotu preventīvo ietekmi. Nosakot piemērojamās sankcijas, dalībvalstīm katrā ziņā būtu jāpiemēro identiski kritēriji.
- (17) Ziņotāji var piegādāt kompetentajām iestādēm jaunu informāciju, kas tām var palīdzēt atklāt pārkāpumus, tostarp krāpšanu, un piemērot attiecīgas sankcijas. Tomēr ziņotāji var atturēties to darīt, baidoties no atmaksas vai nesāņemot stimulus to darīt. Tāpēc dalībvalstīm vajadzētu izveidot atbilstošus pasākumus, lai iedrošinātu ziņotājus brīdināt tās par iespējamiem šīs direktīvas vai Regulas (ES) Nr. 537/2014 pārkāpumiem un aizsargātu ziņotājus no atmaksas. Dalībvalstis varētu arī nodrošināt viņiem stimulu to darīt; tomēr ziņotājiem vajadzētu saņemt stimulu tikai tad, ja tie sniedz jaunu informāciju, kas tiem nav jāsniiedz jau likumā noteiktajā kārtībā, un ja šīs informācijas sniegšanas rezultātā var piemērot sankciju par šīs direktīvas vai Regulas (ES) Nr. 537/2014 pārkāpumu. Tomēr dalībvalstīm būtu jānodrošina arī tas, lai to īstenotajās ziņotāju sistēmās būtu ietverti mehānismi, kas nodrošina atbilstošu aizsardzību personām, par kurām tiek ziņots, īpaši ievērojot tiesības uz personas datu aizsardzību, un procedūras, lai tām nodrošinātu tiesības uz aizstāvību un tiesības tikt uzklautai pirms lēmuma pieņemšanas attiecībā uz viņu, kā arī tiesības saņemt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saistībā ar lēmumu, kas pieņemts attiecībā uz viņu. Ar noteiktajiem mehānismiem būtu jānodrošina arī atbilstoša ziņotāju aizsardzība, ne tikai attiecībā uz personas datu aizsardzības tiesībām, bet arī nodrošinot to, ka viņi neķļūst par netaisnas atmaksas upuriem.
- (18) Obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu publiskā pārraudzība ietver obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšanu un reģistrāciju, standartu pieņemšanu saistībā ar profesionālo ētiku un revīzijas uzņēmumu iekšējo kvalitātes kontroli, tālākizglītību, kā arī kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, izmeklēšanu un sodus obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem. Lai palielinātu revidenta pārraudzības pārredzamību un nodrošinātu lielāku pārskatatbilstību, katrai dalībvalstij būtu jāizraugās tikai viena iestāde, kas atbild par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu publisko pārraudzību. Šādu publiskās pārraudzības iestāžu neatkarība no revīzijas profesijas ir galvenais priekšnoteikums integritātei, efektivitātei un obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu publiskās pārraudzības pienācīgai darbībai. Tāpēc publiskās pārraudzības iestādes būtu jāvada personām, kas nav praktizējoši revidenti, un dalībvalstīm būtu jāizveido neatkarīgas un pārredzamas procedūras šāda nepraktizējoša revidenta izvēlei.
- (19) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piešķirt atbrīvojumus no prasībām, ko attiecina uz revīzijas pakalpojumiem, kurus sniedz kooperatīviem un krājbankām.
- (20) Dalībvalstīm būtu jābūt iespējamam deleģēt vai atļaut kompetentajām iestādēm deleģēt minēto kompetento iestāžu uzdevumus citām saskaņā ar tiesību aktiem pilnvarotām vai noteiktām iestādēm vai struktūrām. Šādi deleģēšanai vajadzētu būt atkarīgai no vairākiem nosacījumiem, un attiecīgajai kompetentajai iestādei būtu jāuzņemas galīgā atbildība par pārraudzību.

- (21) Publiskās pārraudzības iestādēm būtu jābūt pietiekamām pilnvarām pildīt savus uzdevumus efektīvi. Turklāt tās būtu jānodrošina ar pietiekamiem finanšu un cilvēkresursiem, lai veiktu savus uzdevumus.
- (22) Lai nodrošinātu atbilstošu to obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu pārraudzību, kuri veic pārrobežu darbības vai ir daļa no tīkla, dalībvalstu publiskās pārraudzības iestādēm nepieciešams apmainīties ar informāciju. Lai aizsargātu tās informācijas konfidencialitāti, ar kuru var šādi apmainīties, dalībvalstīm būtu jānosaka pienākums glabāt dienesta noslēpumu ne tikai publiskās pārraudzības iestāžu darbiniekiem, bet arī visām personām, kurām publiskās pārraudzības iestādes varētu būt deleģējušas pienākumus.
- (23) Ja pastāv pienācīgs pamatojums rīkoties, revīzijas komitejai, akcionāriem, par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu pārraudzību atbildīgajām kompetentajām iestādēm vai, ja to nosaka valsts tiesību akti, par sabiedriskas nozīmes struktūras uzraudzību atbildīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāpiesūta pilnvaras iesniegt prasību valsts tiesā par revidenta atstādīšanu.
- (24) Revīzijas komitejām vai struktūrām, kas veic līdzvērtīgu funkciju revidētajā sabiedriskas nozīmes struktūrā, ir izšķiroša loma obligātās revīzijas kvalitātes paaugstināšanā. Ir īpaši svarīgi stiprināt revīzijas komitejas neatkarību un tehnisko kompetenci, nosakot prasību, ka lielākajai tās locekļu daļai jābūt neatkarīgiem un vismaz vienam tās loceklim jābūt zināšanām revīzijā un/vai grāmatvedībā. Komisijas 2005. gada 15. februāra Ieteikumā par biržas sarakstā iekļautu uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vai padomes locekļu un (direktoru) padomes ⁽¹⁾ komiteju lomu izklāstīts, kā būtu jāizveido revīzijas komitejas un kā tām būtu jādarbojas. Tomēr, ņemot vērā padomes apjomu uzņēmumos ar mazāku tirgus kapitalizāciju un maza un vidēja lieluma sabiedriskas nozīmes struktūrās, šo struktūru revīzijas komitejām vai padomei, kas veic līdzvērtīgas funkcijas revidētajā struktūrā, uzticētās funkcijas būtu jāvar veikt visai administratīvajai vai uzraudzības struktūrai. Uz sabiedriskas nozīmes struktūrām, kas ir pārvedamu vērtspāpīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) vai alternatīvu ieguldījumu fondi, arī nevajadzētu attiecināt pienākumu izveidot revīzijas komiteju. Nosakot šo izņēmumu, ņemts vērā šāds faktors: ja šie fondi nodarbojas vienīgi ar aktīvu uzkrāšanu, revīzijas komiteja nav nepieciešama. PVKIU un alternatīvu ieguldījumu fondi, kā arī to pārvaldes sabiedrības darbojas stingri reglamentētā vidē, un uz tiem attiecas īpaši pārvaldes mehānismi, tādi kā depozitoru veiktās pārbaudes.
- (25) “Mazās uzņēmējdarbības aktā”, ko pieņēma ar Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu ““Vispirms domāt par mazākajiem” Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts” un pārskatīja ar Komisijas 2011. gada 23. februāra paziņojumu “Pārskats par “Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu””, ir atzīta mazo un vidējo uzņēmumu centrālā loma Savienības ekonomikā, un tā mērķis ir uzlabot vispārējo pieeju uzņēmējdarbībai un nostiprināt “vispirms domāt par mazākajiem” principa ievērošanu politikas veidošanā. Stratēģijā “Eiropa 2020”, kas pieņemta 2010. gada martā, arī aicināts uzlabot uzņēmējdarbības vidi, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, tostarp samazinot darījumu izmaksas Savienībā. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ⁽²⁾ 34. pants neprasa mazo uzņēmumu finanšu pārskatu revīziju.
- (26) Lai saglabātu attiecīgo pušu tiesības, kad dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas ar trešu valstu kompetentajām iestādēm par revīzijas darba dokumentu vai citu attiecīgo dokumentu apmaiņu, lai novērtētu veikto revīziju kvalitāti, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetento iestāžu noslēgtās vienošanās par sadarbības pasākumiem, pamatojoties uz kurām notiek katra šāda dokumentu apmaiņa, ietver pietiekamus aizsardzības pasākumus, lai aizsargātu komercnoslēpumu un komerciālās intereses, tai skaitā revidētās struktūras rūpnieciskā un intelektuālā īpašuma tiesības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai minētās vienošanās atbilstu Direktīvai 95/46/EK un būtu ar to saderīgas.

⁽¹⁾ OVL 52, 25.2.2005., 51. lpp.

⁽²⁾ Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

- (27) Direktīvas 2006/43/EK 45. panta 1. punktā noteiktā EUR 50 000 robežvērtība tika saskaņota ar 3. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/71/EK ⁽¹⁾. Robežvērtības, kas noteiktas Direktīvā 2003/71/EK, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/73/ES ⁽²⁾ 1. panta 3. punktu ir palielinātas līdz EUR 100 000. Tādēļ būtu atbilstoši jāpielāgo robežvērtība, kas noteikta Direktīvas 2006/43/EK 45. panta 1. punktā.
- (28) Lai pilnībā ieviestu jauno tiesisko regulējumu, kas paredzēts LESD, ir nepieciešams pielāgot un aizstāt īstenošanas pilnvaras, kas paredzētas Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 202. pantā, ar atbilstošiem noteikumiem saskaņā ar LESD 290. un 291. pantu.
- (29) Deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanas procedūru Komisijā saskaņošana ar LESD un jo īpaši tā 290. un 291. pantu būtu jāveic katrā gadījumā atsevišķi. Lai ņemtu vērā jaunākās tendences revīzijas veikšanā un revidenta profesijā un veicinātu obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu pārraudzību, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai Revidentu pārraudzības jomā deleģēto aktu izmantošana ir nepieciešama, lai izstrādātu procedūras sadarbības kārtībai starp dalībvalstu un trešo valstu kompetentajām iestādēm. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (30) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus deklarācijas par trešo valstu revidentu pārraudzības režīmu līdzvērtību īstenošanai vai trešo valstu kompetento iestāžu atbilstību, ciktāl tie attiecas uz atsevišķām trešām valstīm vai atsevišķām kompetentām trešo valstu iestādēm, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (31) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, – proti, stiprināt ieguldītāju pārliecību par uzņēmumu publicēto finanšu pārskatu patiesumu un precizitāti, turpmāk uzlabojot tādas obligātās revīzijas kvalitāti, kuru veic Savienībā, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (32) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2006/43/EK.
- (33) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽⁴⁾ 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš 2012. gada 23. aprīlī sniedza atzinumu ⁽⁵⁾.
- (34) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko paziņojumu par skaidrojošajiem dokumentiem ⁽⁶⁾ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos iesniegt paziņojumu par transponēšanas pasākumiem kopā ar vienu vai vairākiem dokumentiem, kas skaidro savstarpējo saikni starp direktīvas elementiem un valstu pieņemto transponēšanas instrumentu atbilstošajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapirus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/73/ES (2010. gada 24. novembris), ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapirus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapirus atļauts tirgot regulētajā tirgū (OV L 327, 11.12.2010., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OVC 336, 6.11.2012., 4. lpp.

⁽⁶⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2006/43/EK ar šo groza šādi:

1) direktīvas 1. pantā pievieno šādu daļu:

“Šis direktīvas 29. pants neattiecas uz sabiedriskas nozīmes struktūru gada pārskatu un konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju, ja vien nav norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 537/2014 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.).”;

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1) “obligātā revīzija” ir gada finanšu pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzija, ciktāl:

a) to paredz Savienības tiesību akti;

b) to paredz valsts tiesību akti attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem;

c) to brīvprātīgi veic pēc tādu mazo uzņēmumu lūguma, kuri atbilst valsts juridiskajām prasībām, kas ir līdzvērtīgas tām, kādas noteiktas revīzijai saskaņā ar b) apakšpunktu, ja valsts tiesību aktos šādas revīzijas ir paredzētas kā obligātas revīzijas;”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4) “trešās valsts revīzijas struktūra” ir struktūra – neatkarīgi no tās juridiskās formas – kas veic trešā valstī reģistrēta uzņēmuma gada vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas un kas nav struktūra, kas reģistrēta un apstiprināta kā revīzijas uzņēmums nevienā dalībvalstī saskaņā ar 3. pantu;”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5) “trešās valsts revidents” ir fiziska persona, kas veic trešā valstī reģistrēta uzņēmuma gada vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas un kas nav reģistrēta un apstiprināta kā obligāts revidents nevienā dalībvalstī saskaņā ar 3. un 44. pantu;”;

d) panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

“10) “kompetentās iestādes” ir ar tiesību aktiem noteiktas iestādes, kas ir atbildīgas par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu reglamentēšanu un/vai pārraudzību vai par īpašiem aspektiem, kas ar to saistīti; atsauce uz “kompetento iestādi” konkrētā pantā ir atsauce uz iestādi, kas atbild par attiecīgajā pantā minētajām darbībām;”;

e) panta 11. punktu svīturo;

f) panta 13. punktu aizstāj ar šādu:

“13) “sabiedriskas nozīmes struktūras” ir:

a) struktūras, ko regulē tiesību akti dalībvalstī, kuru pārvedamos vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū jebkurā dalībvalstī Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta nozīmē;

b) kredītiestādes, kā definēts 3. panta 1. punkta 1. apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES (**), un kas nav minētās direktīvas 2. pantā minētās iestādes;

- c) apdrošināšanas uzņēmumi Direktīvas 91/674/EEK 2. panta 1. punkta nozīmē vai
- d) struktūras, ko dalībvalstis norīkojušas kā sabiedriskas nozīmes struktūras, piemēram, uzņēmumi, kam ir ievērojama sabiedriska nozīme to uzņēmējdarbības rakstura, uzņēmuma apjoma vai darbinieku skaita dēļ;

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.);

- g) panta 15. punktu aizstāj ar šādu:

“15) “persona, kas nav praktizējošs revidents” ir jebkura fiziska persona, kas vismaz trīs gadus tieši pirms iesaistīšanās publiskās pārraudzības sistēmas pārvaldībā nav veikusi obligātās revīzijas, tai nav bijušas balsstiesības revīzijas uzņēmumā, tā nav bijusi revīzijas uzņēmuma administratīvās, pārvaldības vai uzraudzības struktūras locekle un nav bijusi revīzijas uzņēmuma darbinieks vai kā citādi saistīta ar revīzijas uzņēmumu;”

- h) pievieno šādu 17.–20. punktu:

“17) “vidējie uzņēmumi” ir uzņēmumi, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES (*) 1. panta 1. punktā un 3. panta 3. punktā;

18) “mazie uzņēmumi” ir uzņēmumi, kas minēti Direktīvas 2013/34/ES 1. panta 1. punktā un 3. panta 2. punktā;

19) “piederības dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ir apstiprināts saskaņā ar 3. panta 1. punktu;

20) “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā obligātais revidents, kas ir apstiprināts savā dalībvalstī, arī vēlas tikt apstiprināts saskaņā ar 14. pantu, vai dalībvalsts, kurā revīzijas uzņēmums, ko apstiprinājusi tā piederības dalībvalsts, arī vēlas tikt reģistrēts vai ir reģistrēts saskaņā ar 3.a pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.);

- 3) direktīvas 3. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktu groza šādi:

- i) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Katra dalībvalsts norīko kompetento iestādi par iestādi, kura ir atbildīga par obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšanu.”;

- ii) otro daļu svīturo;

- b) panta 4. punkta pirmās daļas b) punktu aizstāj ar šādu:

“b) balsstiesību vairākumam struktūrā jāpieder kādā dalībvalstī apstiprinātiem revīzijas uzņēmumiem vai fiziskām personām, kas atbilst vismaz 4. pantā un 6.–12. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Dalībvalstis var noteikt, ka šādām fiziskām personām ir jābūt apstiprinātām arī citā dalībvalstī. Kooperatīvu, krājbanku un līdzīgu struktūru, kā minēts Direktīvas 86/635/EEK 45. pantā, kooperatīva, krājbankas vai līdzīgas struktūras meitasuzņēmuma vai juridiskā pēcteča, kā minēts Direktīvas 86/635/EEK 45. pantā, obligātās revīzijas nolūkā dalībvalstis var paredzēt citus īpašus noteikumus par balsstiesībām;”

- 4) direktīvā pievieno šādu pantu:

“3.a pants

Revīzijas uzņēmumu atzīšana

1. Atkāpjoties no 3. panta 1. punkta, revīzijas uzņēmumam, kas ir apstiprināts kādā dalībvalstī, ir tiesības veikt obligāto revīziju citā dalībvalstī ar noteikumu, ka galvenais revīzijas partneris, kas veic obligāto revīziju revīzijas uzņēmuma vārdā ievēro 3. panta 4. punkta a) apakšpunkta prasības uzņēmējā dalībvalstī.

2. Revīzijas uzņēmumam, kas vēlas veikt obligāto revīziju citā dalībvalstī, nevis piederības dalībvalstī, jāreģistrējas uzņēmējas dalībvalsts kompetentajā iestādē saskaņā ar 15. un 17. pantu.

3. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde reģistrē revīzijas uzņēmumu, ja tā ir pārliecināta, ka revīzijas uzņēmums ir reģistrēts savas piederības dalībvalsts kompetentajā iestādē. Ja uzņēmēja dalībvalsts vēlas par pamatojumu izmantot sertifikātu, kas apliecina revīzijas uzņēmuma reģistrāciju piederības dalībvalstī, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt, lai sertifikāts, ko izsniegusi piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, nav vecāks par trim mēnešiem. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi par revīzijas uzņēmuma reģistrāciju.”;

- 5) direktīvas 5. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma apstiprinājums kāda iemesla dēļ ir atsaukts, tās piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā apstiprinājums ir atsaukts, šo faktu un atsaukšanas iemeslus dara zināmus to uzņēmēju dalībvalstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kurās obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums arī ir reģistrēts saskaņā ar 3.a pantu, 16. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 17. panta 1. punkta i) apakšpunktu.”;

- 6) direktīvas 6. pantā pievieno šādu daļu:

“Kompetentās iestādes, kas minētas 32. pantā, sadarbojas savā starpā nolūkā sasniegt šajā pantā izklāstīto prasību konverģenci. Sākot šādu sadarbību, minētās kompetentās iestādes ņem vērā sasniegumus revīzijas jomā un revidenta profesijā un jo īpaši šajā profesijā jau panākto konverģenci. Tās sadarbojas ar Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju (CEAOB) un kompetentajām iestādēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. pantā, ciktāl šāda konverģence attiecas uz sabiedriskas nozīmes struktūru obligāto revīziju.”;

- 7) direktīvas 8. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“i) starptautiskie revīzijas standarti, kā minēts 26. pantā.”;

- b) panta 3. punktu svīturo;

- 8) direktīvas 10. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai nodrošinātu spēju teorētiskās zināšanas izmantot praksē, kuru pārbaude ir iekļauta pārbaudījumā, praktiķam jāpabeidz vismaz trīs gadu praktiskā apmācība, tostarp tādās jomās kā gada finanšu pārskatu, konsolidēto finanšu pārskatu vai līdzīgu finanšu pārskatu revīzija. Vismaz divām trešdaļām no šāda praktisko apmācību kursa jābūt pabeigtām tāda obligāta revidenta vai revīzijas uzņēmuma vadībā, kurš ir apstiprināts kādā dalībvalstī.”;

- 9) direktīvas 13. pantu aizstāj ar šādu:

“13. pants

Tālākizglītība

Dalībvalstis nodrošina, ka obligātajiem revidentiem jāpieņem attiecīgās tālākizglītības programmās, lai uzturētu pietiekami augstā līmenī teorētiskās zināšanas, profesionālās prasmes un vērtības, un ka par tālākizglītības prasību neievērošanu piemēro atbilstīgas sankcijas, kā minēts 30. pantā.”;

10) direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu:

“14. pants

Citas dalībvalsts obligāto revidentu apstiprināšana

1. Kompetentās iestādes nosaka procedūras, lai apstiprinātu obligātos revidentus, kas apstiprināti citās dalībvalstīs. Minētās procedūras nepārsniedz prasību iziet adaptācijas periodu, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK (*) 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā vai nokārtot zināšanu pārbaudi, kas definēta minētās normas h) apakšpunktā.

2. Uzņēmēja dalībvalsts lemj par to, vai apstiprinājuma pieteikuma iesniedzējam piemēro adaptācijas periodu, kā noteikts Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā, vai zināšanu pārbaudi, kā noteikts minētā noteikuma h) apakšpunktā.

Adaptācijas periods nepārsniedz trīs gadus, un pieteikuma iesniedzēju pakļauj novērtējumam.

Zināšanu pārbaudes veic kādā no valodām, kuras pieļauj attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī piemērojami noteikumi par valodu. Tās ietver vienīgi obligātā revidenta pietiekamas zināšanas par attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts likumiem un noteikumiem, ciktāl tie attiecas uz obligātajām revīzijām.

3. Kompetentās iestādes sadarbojas, izmantojot CEAOB, nolūkā sasniegt adaptācijas perioda un zināšanu pārbaudes prasību konvergenci. Tās uzlabo prasību pārredzamību un paredzamību. Tās sadarbojas ar CEAOB un kompetentajām iestādēm, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. pantā, ciktāl šāda konverģence attiecas uz sabiedriskas nozīmes struktūru obligāto revīziju.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).”;

11) direktīvas 15. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ikviens dalībvalsts nodrošina, ka obligātos revidentus un revīzijas uzņēmumus saskaņā ar 16. un 17. pantu reģistrē publiskā reģistrā. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var atkāpties no šajā pantā un 16. pantā paredzētajām prasībām attiecībā uz informācijas izpaušanu tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai mazinātu nenovēršamu un nopietnu apdraudējumu jebkuras personas drošībai.”;

12) direktīvas 17. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“j) attiecīgā gadījumā – vai revīzijas uzņēmums ir reģistrēts saskaņā ar 3.a panta 3. punktu.”;

13) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Profesionālā ētika un skepticisms”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis nodrošina to, ka obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, veicot obligāto revīziju, visā revīzijas veikšanas laikā saglabā profesionālo skepticismu, atzīstot iespēju, ka var būt ieviesusies būtiska nepatiesā informācija, kas radusies par nelikumībām liecinošu faktu vai rīcības, tostarp krāpšanas vai kļūdas, dēļ, neatkarīgi no obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iepriekšējās pieredzes saistībā ar revidētās struktūras vadības un personu, kam uzticēta tās pārvaldība, godprātību.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saglabā profesionālo skepticismu, īpaši pārbaudot vadības novērtējumu attiecībā uz patieso vērtību, aktīvu vērtības samazināšanos, uzkrājumiem un naudas plūsmu nākotnē, kas ir būtiska darbības turpināšanai.

Šajā pantā “profesionālais skepticisms” ir attieksme, kas ietver kritisku pieeju, modrību attiecībā uz apstākļiem, kas var norādīt uz iespējamu nepatiesu informāciju, kas radusies krāpšanas vai kļūdas dēļ, un kritisku revīzijas konstatējumu novērtēšanu.”;

14) direktīvas 22. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātās revīzijas laikā obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums un ikviena fiziska persona, kas var tieši vai netieši ietekmēt obligātās revīzijas iznākumu, ir neatkarīga no revidētās struktūras un nav saistīta ar lēmumu pieņemšanu revidētajā struktūrā.

Neatkarība ir jānodrošina vismaz gan laikposmā, uz kuru attiecas revidējamie finanšu pārskati, gan laikposmā, kurā tiek veikta obligātā revīzija.

Dalībvalstis nodrošina, ka obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums veic visus vajadzīgos pasākumus, lai, veicot obligāto revīziju, nodrošinātu, ka tā neatkarību neietekmē nekādi esoši vai iespējami interešu konflikti vai uzņēmējdarbības vai cita veida tiešas vai netiešas attiecības, kurās iesaistīts obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic obligāto revīziju, un attiecīgā gadījumā tā tīkls, vadītāji, revidenti, darbinieki un jebkuras citas fiziskas personas, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, vai jebkura cita persona, kas ir tieši vai netieši saistīta ar kontrolējošo obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums neveic obligāto revīziju, ja pastāv jebkādi pašpārbaudes, savtīgu interešu vadītas pārbaudes, aizstāvības, familiaritātes vai iebiedēšanas draudi, ko radītu finanšu, privātas, darījumu, nodarbinātības vai cita veida attiecības starp:

- obligāto revidentu, revīzijas uzņēmumu, tā tīklu un ikvienu fizisko personu, kas var ietekmēt obligātās revīzijas iznākumu, un
- revidēto struktūru,

no kā objektīva, saprātīga un informēta trešā persona, ņemot vērā piemērotos aizsardzības pasākumus, varētu secināt, ka obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma neatkarība ir ietekmēta.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātajam revidentam, revīzijas uzņēmumam, tā galvenajiem revīzijas partneriem, tā darbiniekiem, kā arī jebkurām citām fiziskām personām, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē šāds obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums un kuras ir tieši iesaistītas obligātās revīzijas darbībās, un personām, kas ir cieši saistītas ar iepriekš minētajām personām Komisijas Direktīvas 2004/72/EK (*) 1. panta 2. punkta nozīmē, to obligātās revīzijas darbību jomā nav materiālas vai tiešas labuma gūšanas intereses un tās neiesaistās nekādos darījumos saistībā ar jebkādu emitēto, nodrošināto vai citādi revidētās struktūras atbalstīto finanšu instrumentu, kurš nav daļa, kas pieder netieši dažādotās kolektīvā ieguldījuma shēmās, tostarp pārvaldīti fondi, piemēram, pensiju fondi un dzīvības apdrošināšana.

(*) Komisijas Direktīva 2004/72/EK (2004. gada 29. aprīlis), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK attiecībā uz pieņemto tīrģus praksi, ar atvasinātiem preču instrumentiem saistītās iekšējās informācijas definēšanu, to personu saraksta sastādīšanu, kam ir pieejama iekšējā informācija, vadības veikto darījumu izziņošanu un paziņošanu par aizdomīgiem darījumiem (OV L 162, 30.4.2004., 70. lpp.);”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 2. punktā minētās personas vai uzņēmumi nepiedalās kādas konkrētas revidētās struktūras obligātajā revīzijā vai kā citādi neietekmē tās rezultātus, ja tiem:

- a) pieder revidētās struktūras finanšu instrumenti, kuri nav daļa, kas pieder netieši dažādotās kolektīvā ieguldījuma shēmās;
- b) pieder jebkuras struktūras, kas ir saistīta ar revidēto struktūru, finanšu instrumenti, kuri nav daļa, kas pieder netieši dažādotās kolektīvā ieguldījuma shēmās, un kuru īpašumtiesības var radīt interešu konfliktu, vai kuri var tikt vispārēji uzskatīti par tādiem, kas rada interešu konfliktu;
- c) un tie ir bijuši nodarbinātības, uzņēmējdarbības vai citās attiecībās ar revidēto struktūru 1. punktā minētajā laikposmā, kas var radīt interešu konfliktu vai var tikt vispārēji uzskatītas par tādām, kas rada interešu konfliktu.”;

d) pievieno šādus punktus:

“5. Šā panta 2. punktā minētās personas vai uzņēmumi nelūdz un nepieņem dāvanas vai pakalpojumus ne naudas izteiksmē, ne kā citādi no revidētās struktūras vai jebkuras struktūras, kas ir saistīta ar revidēto struktūru, izņemot gadījumos, kad objektīva, saprātīga un informēta trešā persona varētu uzskatīt to vērtību par nenozīmīgu vai par tādu, kas nerada nekādas sekas.

6. Ja laikposmā, uz kuru attiecas finanšu pārskati, revidēto struktūru iegādājas cita struktūra, tā tiek apvienota ar citu struktūru vai pati iegādājas citu struktūru, obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums konstatē un novērtē jebkādas konkrētajā vai nesenajā laikposmā attiecībā uz minēto struktūru pastāvošās intereses vai attiecības ar to, tostarp jebkādas ar revīziju nesaistītus pakalpojumus, kuri sniegti minētajai struktūrai, kas, ņemot vērā pieejamos aizsardzības pasākumus, varētu ietekmēt revidenta neatkarību un spēju turpināt obligāto revīziju pēc datuma, kad stājās spēkā apvienošanās vai iegāde.

Cik vien ātri iespējams un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums veic visus pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai izbeigtu visas esošās intereses vai attiecības, kuras varētu ietekmēt tā neatkarību, un, ja iespējams, pieņem aizsardzības pasākumus, ar kuriem maksimāli samazina apdraudējumu tā neatkarībai, kurš radies iepriekšējo vai esošo interešu un attiecību dēļ.”;

15) direktīvā pievieno šādu pantu:

“22.a pants

Bijušo obligāto revidentu vai obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu darbinieku pieņemšana darbā revidētajās struktūrās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātais revidents vai galvenais revīzijas partneris, kas veic obligāto revīziju revidētajās struktūrās – pirms nav pagājis vismaz viens gads, vai obligātās revīzijas gadījumā sabiedriskas nozīmes struktūrās – pirms nav pagājuši vismaz divi gadi, kopš viņš beidzis darboties kā obligātais revidents vai galvenais revīzijas partneris saistībā ar revīzijas veikšanu, neuzņemas šādus pienākumus:

- a) ieņemt svarīgu vadības amatu revidētajā struktūrā;
- b) attiecīgā gadījumā kļūt par revidētās struktūras revīzijas komitejas locekli vai, ja šāda komiteja nepastāv, par tās struktūras locekli, kas veic revīzijas komitejai līdzvērtīgas funkcijas;
- c) kļūt par revidētās struktūras administratīvās struktūras locekli bez izpildpilnvarām vai uzraudzības struktūras locekli.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka obligāto revidenta vai revīzijas uzņēmuma darbinieki (arī partneri, kas nav galvenie revīzijas partneri), kuri veic obligāto revīziju, kā arī jebkuras citas fiziskas personas, kuru sniegtos pakalpojumus izmanto vai kontrolē šāds revidents vai uzņēmums, ja šie darbinieki, partneri vai citas fiziskās personas ir personiski apstiprināti kā obligātie revidenti, vismaz vienu gadu pēc tam, kad pārtraukta to tieša iesaistīšanās obligātās revīzijas darbībās, neveic nekādus 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos pienākumus.”;

16) direktīvā pievieno šādu pantu:

“22.b pants

Sagatavošanās obligātās revīzijas veikšanai un neatkarības apdraudējumu novērtēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka pirms obligātās revīzijas saistību uzņemšanās vai turpināšanas obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums novērtē un dokumentāri apstiprina turpmāk minēto:

- vai viņš vai tas atbilst šīs direktīvas 22. pantā minētajām prasībām,
- vai ir apdraudēta viņa vai tā neatkarība un piemērotos aizsardzības pasākumus minētā apdraudējuma mazināšanai,

- vai viņam vai tam ir kompetenti darbinieki, pietiekami daudz laika un resursu, lai pienācīgi veiktu obligāto revīziju,
- vai revīzijas uzņēmuma gadījumā galvenais revīzijas partneris ir apstiprināts kā obligātais revidents dalībvalstī, kurā jāveic obligātā revīzija.

Dalībvalstis var noteikt vienkāršotas prasības 2. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām revīzijām.”;

17) 23. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Konfidencialitātes un dienesta noslēpuma noteikumi, kas attiecas uz obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem, nekavē šīs direktīvas vai Regulas (ES) Nr. 537/2014 noteikumu īstenošanu.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu aizstāj ar citu obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu, bijušais obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums jaunajam obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam nodrošina piekļuvi visai attiecīgajai informācijai saistībā ar revidēto struktūru un minētās struktūras pēdējo revīziju.”;

c) pievieno šādu punktu:

“5. Ja obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums veic obligāto revīziju uzņēmumā, kas ir daļa no grupas, kuras mātesuzņēmums atrodas trešā valstī, šā panta 1. punktā minētie konfidencialitātes un dienesta noslēpuma noteikumi neliedz obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam nodot attiecīgos dokumentus par veikto revīzijas darbu grupas revidentam, kas atrodas trešā valstī, ja šie dokumenti ir vajadzīgi konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas veikšanai mātesuzņēmumā.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, kas veic obligāto revīziju uzņēmumā, kurš ir emitējis vērtspapīrus trešā valstī vai kurš ir daļa no grupas, kas sniedz obligātos konsolidētos finanšu pārskatus trešā valstī, var nodot tā rīcībā esošos revīzijas darba dokumentus vai citus dokumentus, kas attiecas uz konkrētās struktūras revīziju, kompetentajām iestādēm attiecīgajās trešās valstīs tikai saskaņā ar 47. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

Informācijas nodošana grupas revidentam, kas atrodas trešā valstī, atbilst Direktīvas 95/46/EK IV nodaļas noteikumiem un piemērojamiem valstu noteikumiem par personas datu aizsardzību.”;

18) direktīvā pievieno šādu pantu:

“24.a pants

Obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu iekšējā organizācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi ievēro šādas organizāciju reglamentējošas prasības:

- a) revīzijas uzņēmums izveido atbilstošu politiku un procedūras, lai nodrošinātu, ka tā īpašnieki vai akcionāri, kā arī uzņēmuma administratīvās, pārvaldības un uzraudzības struktūru locekļi vai saistītais uzņēmums nekādā veidā neiejaucas obligātās revīzijas veikšanā, kas apdraud tā obligātā revidenta neatkarību un objektivitāti, kurš veic obligāto revīziju revidenta uzņēmuma vārdā;
- b) obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam ir pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, iekšējās kvalitātes kontroles mehānismi, efektīvas riska novērtēšanas procedūras un efektīvi kontroles pasākumi un informācijas apstrādes sistēmu aizsargpasākumi.

Minētos iekšējās kvalitātes kontroles mehānismus izveido, lai nodrošinātu atbilstību lēmumiem un procedūrām visos revīzijas uzņēmuma vai obligātā revidenta darbības struktūras līmeņos;

- c) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izveido atbilstošu politiku un procedūras, lai nodrošinātu, ka tā darbiniekiem un jebkurām citām fiziskām personām, kuru pakalpojumus tas izmanto vai kontrolē un kuras ir tieši iesaistītas obligātās revīzijas darbībās, ir veicamajiem pienākumiem piemērotas zināšanas un pieredze;
- d) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izveido atbilstošu politiku un procedūras, lai nodrošinātu, ka būtisku revīzijas darbību deleģēšana, izmantojot ārpalpojumus, nenotiek tādā veidā, kas pasliktina obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iekšējās kvalitātes kontroli un kompetento iestāžu spēju uzraudzīt obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma atbilstību šajā direktīvā un attiecīgos gadījumos Regulā (ES) Nr. 537/2014 noteiktajiem pienākumiem;
- e) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ievieš atbilstīgus un efektīvus organizatoriskus un administratīvus pasākumus, lai novērstu, konstatētu, likvidētu vai risinātu un publiskotu visus 22., 22.a un 22.b pantā minētos neatkarības apdraudējumus;
- f) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izveido atbilstošu politiku un procedūras obligātās revīzijas veikšanai, darbaudzināšanai, darbinieku rīcības uzraudzībai un pārbaudēm un 24.b panta 5. punktā minētās revīzijas lietas struktūras izveidošanai;
- g) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izveido iekšējās kvalitātes kontroles sistēmu, lai nodrošinātu obligātās revīzijas kvalitāti.

Kvalitātes kontroles sistēma ietver vismaz f) apakšpunktā aprakstīto politiku un procedūras. Revīzijas uzņēmumā par iekšējās kvalitātes kontroles sistēmu ir atbildīga persona, kura ir kvalificēts obligātais revidents;

- h) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izmanto atbilstošas sistēmas, resursus un procedūras, lai nodrošinātu savu obligātās revīzijas darbību veikšanas nepārtrauktību un sistemātiskumu;
- i) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izveido arī atbilstīgus un efektīvus organizatoriskus un administratīvos pasākumus, lai novērstu un reģistrētu starpgadījumus, kam ir vai var būt nopietna ietekme uz tā obligātās revīzijas darbību godīgumu;
- j) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izveido atbilstošu atalgojuma politiku, tostarp peļņai piesaistītas prēmijas, paredzot pietiekamus darbības stimulus, lai nodrošinātu revīzijas kvalitāti. Jo īpaši ienākuma apjoms, ko obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saņem par pakalpojumiem, kuri nav saistīti ar revīziju un kurus sniedz revidētajai struktūrai, neveido daļu no darbības novērtējuma vai kompensācijas ikvienai personai, kas iesaistīta revīzijā vai kas spēj ietekmēt revīzijas veikšanu.
- k) obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pārbauga un novērtē savu sistēmu, iekšējās kvalitātes kontroles mehānismu, un to pasākumu, kuri ieviesti saskaņā ar šo direktīvu un attiecīgā gadījumā Regulu (ES) Nr. 537/2014 piemērotību un efektivitāti un veic atbilstīgus pasākumus, lai novērstu jebkādas trūkumus. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums jo īpaši veic ikgadējo iekšējās kvalitātes kontroles sistēmas novērtēšanu, kura minēta g) apakšpunktā. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums reģistrē minēto novērtējumu konstatējumus un visus ieteiktos pasākumus iekšējās kvalitātes kontroles sistēmas grozījumiem.

Šā punkta pirmajā daļā minēto politiku un procedūras dokumentē un paziņo obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma darbiniekiem.

Dalībvalstis var noteikt vienkāršotas prasības 2. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām revīzijām.

Jebkāda šā punkta d) apakšpunktā minēto revīzijas darbību deleģēšana, izmantojot ārpalpojumus, neietekmē obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma atbildību pret revidēto struktūru.

2. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ņem vērā tā darbību apjomu un sarežģītību, izpildot šīs prasības attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajiem pienākumiem.

Obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam jāspēj kompetentajai iestādei pierādīt, ka šāda politika un procedūras, kas ir izveidotas nolūkā panākt šādu atbilstību, ir piemērotas, ņemot vērā obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma darbību apjomu un sarežģītību.”;

19) direktīvā pievieno šādu pantu:

“24.b pants

Darba organizācija

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka gadījumā, ja obligāto revīziju veic revīzijas uzņēmums, minētais revīzijas uzņēmums iecel vismaz vienu galveno revīzijas partneri. Revīzijas uzņēmums piešķir galvenajam(-iem) revīzijas partnerim(-iem) pietiekamus resursus un nodrošina personālu, kuram ir nepieciešamā kompetence un spējas pienācīgai savu uzdevumu izpildei.

Revīzijas kvalitātes nodrošināšana, neatkarība un kompetence ir galvenie kritēriji, pēc kuriem revīzijas uzņēmums iecel galveno(-os) revīzijas partneri(-us).

Galvenais(-ie) revīzijas partneris(-i) ir aktīvi iesaistīts(-i) obligātās revīzijas veikšanā.

2. Veicot obligāto revīziju, obligātais revidents velta tai pietiekamu laiku un piešķir pietiekamus resursus, lai pienācīgi veiktu savu darbu.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums reģistrē visus šīs direktīvas un attiecīgos gadījumos Regulas (ES) Nr. 537/2014 pārkāpumus. Dalībvalstis var atbrīvot obligātos revidentus un revīzijas uzņēmumus no šā pienākumu attiecībā uz nenozīmīgiem pārkāpumiem. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums veic uzskaiti arī par jebkādam attiecīgajām sekām, tostarp pasākumiem, kas veikti, lai novērstu minētos pārkāpumus un izdarītu izmaiņas iekšējā kvalitātes kontroles sistēmā. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums sagatavo gada pārskatu, ietverot visus šādus veiktos pasākumus, un nosūta minēto ziņojumu saviem darbiniekiem.

Ja obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums lūdz ārējo ekspertu atzinumu, tas dokumentē nosūtīto pieprasījumu un saņemto atzinumu.

4. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums veic uzskaiti par klienta pārskatiem. Tajā tiek ietverti šādi dati par katru revidēto klientu:

- a) nosaukums, juridiskā adrese un uzņēmējdarbības vieta;
- b) revīzijas uzņēmuma gadījumā – galvenais(-ie) revīzijas partneris(-i);
- c) par obligāto revīziju un citiem pakalpojumiem iekasētās maksas katrā finanšu gadā.

5. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums izveido revīzijas lietu par katru obligāto revīziju.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums dokumentē vismaz datus, kas reģistrēti saskaņā ar šīs direktīvas 22.b panta 1. punktu un attiecīgos gadījumos – saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 6.–8. pantu.

Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums saglabā jebkādus citus datus un dokumentus, kas ir būtiski, lai pamatotu šīs direktīvas 28. pantā un attiecīgos gadījumos Regulas (ES) Nr. 537/2014 10. un 11. pantā minēto ziņojumu un lai kontrolētu šīs direktīvas un citu piemērojamo juridisko prasību ievērošanu.

Revīzijas lietu pabeidz sagatavot ne vēlāk kā 60 dienas pēc šīs direktīvas 28. pantā un attiecīgos gadījumos Regulas (ES) Nr. 537/2014 10. pantā minētā revīzijas ziņojuma parakstīšanas datuma.

6. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums veic uzskaiti par jebkādam rakstveida sūdzībām attiecībā uz veiktās obligātās revīzijas rezultātiem.

7. Dalībvalstis var noteikt vienkāršotas prasības attiecībā uz 3. un 6. punktu par 2. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām revīzijām.”;

20) direktīvā pievieno šādu pantu:

“25.a pants

Obligātās revīzijas darbības joma

Neskarot šīs direktīvas 28. pantā un attiecīgos gadījumos Regulas (ES) Nr. 537/2014 10. un 11. pantā minētās prasības ziņojumiem, obligātās revīzijas darbības joma neietver nodrošinājumu par revidētās struktūras dzīvotspēju nākotnē vai pārvaldības vai administratīvās struktūras iepriekšējo vai turpmāko darbības efektivitāti vai lietderību.”;

21) direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu:

“26. pants

Revīzijas standarti

1. Dalībvalstis nosaka, ka obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi veic obligāto revīziju atbilstīgi starptautiskajiem revīzijas standartiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 3. punktu.

Dalībvalstis var piemērot valsts revīzijas standartus, procedūras vai prasības tik ilgi, kamēr Komisija nav pieņēmusi starptautisku revīzijas standartu, kas reglamentē to pašu jomu.

2. 1. punkta nolūkos “starptautiskie revīzijas standarti” ir Starptautiskie revīzijas standarti (SRS), Starptautiskais standarts par kvalitātes kontroli (ISQC 1) un citi saistītie standarti, ko ar Starptautiskās revīzijas un apliecinājuma standartu padomes (IAASB) starpniecību izdevusi Starptautiskā grāmatvežu federācija (IFAC), ciktāl tie attiecas uz obligātajām revīzijām.

3. Komisija ir pilnvarota ar deleģētiem aktiem saskaņā ar 48.a pantu pieņemt 1. punktā minētos starptautiskos revīzijas standartus revīzijas prakses, obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu neatkarības un iekšējās kvalitātes kontroles jomā, lai minētos standartus piemērotu Savienībā.

Komisija var pieņemt starptautiskos revīzijas standartus vienīgi tad, ja tie:

- a) ir izstrādāti atbilstošā procesā, publiskā pārraudzībā un atklāti un ir starptautiski vispāratzīti;
 - b) veicina gada pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu augsta līmeņa ticamību un kvalitāti saskaņā ar principiem, kas izklāstīti Direktīvas 2013/34/EK 4. panta 3. punktā;
 - c) atbilst Savienības sabiedrības interesēm; un
 - d) negroza nevienu no šīs direktīvas prasībām vai nepapildina nevienu no tās prasībām, izņemot tās, kas izklāstītas IV nodaļā un 27. un 28. pantā.
4. Neatkarīgi no 1. punkta otrās daļas dalībvalstis var noteikt revīzijas procedūras vai prasības, kas papildina Komisijas pieņemtos starptautiskos revīzijas standartus vienīgi tad,
- a) ja minētās revīzijas procedūras vai prasības ir nepieciešamas, lai stātos spēkā valsts tiesību aktos paredzētās prasības attiecībā uz obligāto revīziju darbības jomu; vai
 - b) tādā apmērā, kādā tas nepieciešams, lai uzlabotu finanšu pārskatu ticamību un kvalitāti.

Dalībvalstis par revīzijas procedūrām vai prasībām informē Komisiju vismaz trīs mēnešus pirms to stāšanās spēkā vai, ja šādas prasības jau pastāv starptautiskā revīzijas standarta pieņemšanas laikā, vismaz trīs mēnešu laikā pēc attiecīgā starptautiskā revīzijas standarta pieņemšanas.

5. Ja dalībvalsts paredz mazu uzņēmumu obligāto revīziju, tā var noteikt, ka 1. punktā minētos revīzijas standartus piemēro atbilstoši minēto uzņēmumu darbības apjomam un sarežģītībai. Dalībvalstis var veikt pasākumus, lai nodrošinātu revīzijas standartu atbilstošu piemērošanu mazu uzņēmumu obligātajām revīzijām.”;

22) direktīvas 27. pantu aizstāj ar šādu:

“27. pants

Konsolidēto finanšu pārskatu obligātās revīzijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, veicot uzņēmumu grupas konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju:

- a) attiecībā uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem grupas revidents uzņemas pilnu atbildību par šīs direktīvas 28. pantā un attiecīgā gadījumā Regulas (ES) Nr. 537/2014 10. pantā minēto revīzijas ziņojumu un attiecīgā gadījumā par minētās regulas 11. pantā minēto papildu ziņojumu revīzijas komitejai;
- b) grupas revidents grupas revīzijas nolūkā novērtē trešās valsts revidenta(-u) vai obligātā(-o) revidenta(-u) un trešās valsts revīzijas struktūras(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto revīzijas darbu un dokumentē minēto revidentu veiktā darba veidu, laika grafiku un apmēru, tostarp attiecīgā gadījumā minēto grupas revidentu revīzijas dokumentu attiecīgu daļu pārbaudi, ko veic revidents;
- c) grupas revidents pārbauda revīzijas darbu, ko grupas revīzijas nolūkos ir veicis(-kuši) trešās valsts revidents(-i), obligātais(-ie) revidents(-i) vai trešās valsts revīzijas struktūra(-as) un revīzijas uzņēmums(-i), un dokumentē to.

Grupas revidenta saglabātajiem dokumentiem jābūt tādiem, ka attiecīgā kompetentā iestāde var pārbaudīt grupas revidenta darbu.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkā grupas revidents pieprasa, lai trešās valsts revidents(-i), obligātais(-ie) revidents(-i), trešās valsts revīzijas struktūra(-as) vai revīzijas uzņēmums(-i) apņemtos nodot attiecīgos dokumentus konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas laikā kā nosacījumu grupas revidenta palāvēšanai uz darbu, ko veicis minētās trešās valsts revidents(-i), obligātais(-ie) revidents(-i), trešās valsts revīzijas struktūra(-as) vai revīzijas uzņēmums(-i).

2. Ja grupas revidents nespēj ievērot 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, tas veic vajadzīgos pasākumus un par to informē attiecīgo kompetento iestādi.

Šādi pasākumi attiecīgā gadījumā ietver papildu obligātās revīzijas darba veikšanu attiecīgajā meitasuzņēmumā vai nu patstāvīgi, vai izmantojot ārpalpojumu šādu uzdevumu veikšanai.

3. Ja grupas revidentam tiek veikta kvalitātes nodrošināšanas pārbaude vai izmeklēšana saistībā ar konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju uzņēmumu grupā, grupas revidents pēc pieprasījuma iesniedz kompetentajai iestādei attiecīgos dokumentus, ko tas saglabā attiecībā uz attiecīgā trešās valsts revidenta(-u), obligātā(-o) revidenta(-u), trešās valsts revīzijas struktūras(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto revīzijas darbu grupas revīzijas nolūkos, tostarp visus darba dokumentus, kas attiecas uz grupas revīziju.

Kompetentā iestāde var pieprasīt attiecīgajām kompetentajām iestādēm papildu dokumentus par obligātā(-o) revidenta(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) veikto revīzijas darbu grupas revīzijas nolūkā saskaņā ar 36. pantu.

Ja uzņēmumu grupas mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums revīziju veic trešās valsts revidents(-i) vai revidenti vai revīzijas struktūra(-as), kompetentā iestāde var pieprasīt attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm papildu dokumentus par trešās valsts revidenta(-u) vai trešās valsts revīzijas struktūras(-u) veikto revīzijas darbu, piemērojot 47. pantā minētos sadarbības pasākumus.

Atkāpjoties no šā punkta trešās daļas, ja uzņēmumu grupas mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums revīziju veic revidents vai revidenti vai revīzijas struktūra vai struktūras no trešās valsts, ar kuru netiek īstenoti 47. pantā minētie sadarbības pasākumi, grupas revidents ir atbildīgs arī par trešās valsts revidenta(-u) vai revīzijas struktūras(-u) veiktā revīzijas darba papildu dokumentu, tostarp darba dokumentu attiecībā uz grupas revīziju, pienācīgu iesniegšanu pēc pieprasījuma. Lai nodrošinātu šādu iesniegšanu, grupas revidents saglabā šādu dokumentu kopijas vai arī vienojas ar trešās valsts revidentu(-iem) vai revīzijas struktūru(-ām) par atļautu un neierobežotu piekļuvi šai informācijai pēc pieprasījuma, vai arī citādi atbilstoši rīkojas. Ja juridiski vai citādi šķēršļi kavē trešās valsts revīzijas darba dokumentu nodošanu grupas revidentam, tad grupas revidenta saglabātajiem dokumentiem pievieno apliecinājumu, ka revidents ir veicis atbilstošās procedūras, lai piekļūtu revīzijas dokumentiem, un tādu šķēršļu gadījumā, kas nav saistīti ar valsts tiesību aktiem, apliecinājumu par šādu šķēršļu esamību.”;

23) direktīvas 28. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“28. pants

Revīzijas ziņojumi

1. Obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i) iesniedz obligātās revīzijas rezultātus ar revīzijas ziņojumu. Ziņojumu sagatavo saskaņā ar Savienības vai attiecīgās dalībvalsts pieņemto revīzijas standartu prasībām, kā minēts 26. pantā.

2. Revīzijas ziņojums ir rakstisks, un tajā:

- a) norāda struktūru, uz kuras gada pārskatiem vai konsolidētajiem finanšu pārskatiem attiecas obligātā revīzija; precizē gada pārskatus vai konsolidētos finanšu pārskatus, to izdošanas datumu un laikposmu, kuru tie aptver; un norāda finanšu pārskata sistēmu, kas piemērota to sagatavošanā;
- b) ietver aprakstu par obligātās revīzijas darbības jomu, kurā norāda vismaz revīzijas standartus, saskaņā ar kuriem ir veikta obligātā revīzija;
- c) ietver revīzijas atzinumu, kurš ir vai nu atzinums bez piezīmēm, atzinums ar piezīmēm, vai negatīvs atzinums un kurā skaidri izteikts obligātā(-o) revidenta(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) atzinums attiecībā uz to:
 - i) vai gada finanšu pārskati sniedz skaidru un patiesu priekšstatu saskaņā ar attiecīgo finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmu; un
 - ii) attiecīgā gadījumā – vai gada finanšu pārskati atbilst obligātajām prasībām.

Ja obligātais(-ie) revidents(i) vai revīzijas uzņēmums(-i) nespēj sniegt revīzijas atzinumu, ziņojumā iekļauj paziņojumu par atzinuma sniegšanas neiespējamību;

- d) norāda jebkuru citu jautājumu, kam obligātais(-ie) revidents(-i) vai revīzijas uzņēmums(-i) pievērš uzmanību, uzsverot to, bet nesniedz revīzijas atzinumu ar piezīmēm;
- e) iekļauj atzinumu un paziņojumu, kuru abu pamatā ir revīzijas gaitā veiktais darbs, kā minēts Direktīvas 2013/34/ES 34. panta 1. punkta otrajā daļā;
- f) sniedz paziņojumu par jebkādu būtisku nenoteiktību saistībā ar notikumiem vai apstākļiem, kas var radīt ievērojamas šaubas par struktūras spēju turpināt darbību;
- g) norāda obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu uzņēmējdarbības vietu.

Dalībvalstis var noteikt papildu prasības attiecībā uz revīzijas ziņojuma saturu.

3. Ja obligāto revīziju veic vairāk nekā viens obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi vienojas par obligātās revīzijas rezultātiem un iesniedz kopīgu ziņojumu un atzinumu. Ja nevar panākt vienošanos, katrs obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums sniedz savu atzinumu revīzijas ziņojuma atsevišķā punktā un norāda iemeslus, kāpēc nav panākta vienošanās.

4. Revīzijas ziņojumu paraksta un datē obligātais revidents. Revīzijas uzņēmumam veicot obligāto revīziju, revīzijas ziņojumu paraksta vismaz obligātais(-ie) revidents(-i), kas obligāto revīziju veic revīzijas uzņēmuma vārdā. Ja vienlaicīgi ir iesaistīti vairāk nekā viens obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums, revīzijas ziņojumu paraksta visi obligātie revidenti vai vismaz tie obligātie revidenti, kas veic obligāto revīziju katra revīzijas uzņēmuma vārdā. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var noteikt, ka šādu(-us) parakstu(-us) nav jāizpauž atklātībai, ja šāda datu izpaušana varētu nenovēršami no nopietni apdraudēt kādas personas drošību.

Katrā gadījumā iesaistītās(-o) personas(-u) vārds ir zināms attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

5. Obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma ziņojums par konsolidētajiem finanšu pārskatiem atbilst 1. līdz 4. punktā izklāstītajām prasībām. Ziņojot par vadības ziņojumu un finanšu pārskatu atbilstību, kā noteikts 2. punkta e) apakšpunktā, obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ņem vērā konsolidētos finanšu pārskatus un konsolidēto vadības ziņojumu. Ja konsolidētajiem finanšu pārskatiem ir pievienoti mātesuzņēmuma gada finanšu pārskati, šajā pantā paredzētos obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu ziņojumus var apvienot.”;

24) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) kvalitātes nodrošināšanas sistēma ir veidota tā, ka tā ir neatkarīga no pārbaudāmajiem obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem un ka uz to attiecas publiskā pārraudzība;”;

ii) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes veic, pamatojoties uz riska analīzi un obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu gadījumā, kuri veic obligātās revīzijas, kā definēts 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, vismaz reizi sešos gados;”;

iii) pievieno šādu apakšpunktu:

“k) kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes ir atbilstīgas un samērīgas, ņemot vērā pārbaudāmā obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma darbības mērogu un sarežģītību.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šā panta 1. punkta e) apakšpunkta piemērošanas nolūkā uz pārbaucēju iecelšanu attiecina vismaz šādus kritērijus:

a) pārbaucēju veicējiem ir atbilstoša profesionālā izglītība un attiecīga pieredze obligāto revīziju veikšanā un finanšu pārskatu sagatavošanā kopā ar konkrētu apmācību par kvalitātes nodrošināšanas pārbaudēm;

b) persona nedrīkst būt pārbaucēju veicējs, kas veic kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi attiecībā uz obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu, kamēr nav pagājuši vismaz trīs gadi, kopš minētā persona vairs nav minētā obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma partneris vai darbinieks vai kā citādi ar tiem saistīts;

c) pārbaucēju veicēji apstiprina deklarācijā, ka starp viņiem un pārbaudāmo obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu nav interešu konflikta.”

c) iekļauj šādu punktu:

“3. Šā panta 1. punkta k) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nosaka prasību kompetentajām iestādēm, veicot kvalitātes nodrošināšanas pārbaudes attiecībā uz vidējo un mazo uzņēmumu gada pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu obligātajām revīzijām, ņemt vērā to, ka saskaņā ar 26. pantu pieņemtos revīzijas standartus ir paredzēts piemērot tā, lai tie būtu samērīgi ar revidētās struktūras darbības apjomu un sarežģītību.”;

25) VII nodaļu aizstāj ar šādu:

“VII NODAĻA

IZMEKLĒŠANA UN SANKCIJAS

30. pants

Izmeklēšanas un sankciju sistēmas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv efektīvas izmeklēšanas un sankciju sistēmas, lai konstatētu, labotu un novērstu obligātās revīzijas neatbilstošu veikšanu.

2. Neskarot dalībvalstu civiltiesiskās atbildības sistēmas, dalībvalstis paredz efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, ja tie obligātās revīzijas nav veikuši saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu un attiecīgā gadījumā Regulu (ES) Nr. 537/2014.

Dalībvalstis var nolemt neparedzēt noteikumus par administratīvām sankcijām par pārkāpumiem, kuriem jau piemēro attiecīgās valsts krimināltiesības. Tādā gadījumā dalībvalstis informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrību atbilstīgi informē par pasākumiem, kas veikti attiecībā uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem, un par tiem piemērotajām sankcijām. Sankcijās ietver arī iespēju atsaukt apstiprinājumu. Dalībvalsts var nolemt, ka šādā informēšanā neietver personas datus Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) punkta nozīmē.

4. Līdz 2016. gada 17. jūnijam dalībvalstis nosūta Komisijai 2. punktā minētos noteikumus. Tās bez liekas kavēšanās ziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem grozījumiem šajos noteikumos.

30.a pants

Pilnvaras piemērot sankcijas

1. Dalībvalstis paredz kompetentajām iestādēm pilnvaras veikt un/vai piemērot vismaz šādus administratīvos pasākumus un sankcijas par šīs direktīvas un attiecīgos gadījumos Regulas (ES) Nr. 537/2014 noteikumu pārkāpumiem:

- paziņojumu, ar ko fiziskajai vai juridiskajai personai, kas ir atbildīga par pārkāpumu, liek pārtraukt šo rīcību un vairs to neatkārtot;
- publisku paziņojumu, kurā minēta atbildīgā persona un pārkāpuma raksturs, ko publicē kompetento iestāžu tīmekļa vietnē;
- pagaidu aizliegumu līdz trīs gadus ilgam laikposmam obligātajam revidentam, revīzijas uzņēmumam vai galvenajam revīzijas partnerim veikt obligātās revīzijas un/vai parakstīt revīzijas ziņojumus;
- paziņojumu, ka revīzijas ziņojums neatbilst šīs direktīvas 28. panta vai attiecīgos gadījumos Regulas (ES) Nr. 537/2014 10. panta prasībām;
- pagaidu aizliegumu līdz trīs gadus ilgam laikposmam revīzijas uzņēmuma loceklim vai sabiedriskas nozīmes struktūras administratīvās vai pārvaldības struktūras loceklim veikt funkcijas revīzijas uzņēmumos vai sabiedriskas nozīmes struktūrās;
- administratīvas finansiālās sankcijas fiziskām un juridiskajām personām.

2. Dalībvalstis nodrošina ka kompetentās iestādes var īstenot savas sankciju pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem jebkurā no šādiem veidiem:

- tieši;
- sadarbībā ar citām iestādēm;
- iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

3. Dalībvalstis var piešķirt kompetentajām iestādēm citas pilnvaras piemērot sankcijas papildus 1. punktā minētajām.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var tām sabiedriskas nozīmes struktūras pārraugošām iestādēm, kas nav norīkotas kā kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. panta 2. punktu, piešķirt pilnvaras noteikt sankcijas par minētajā Regulā paredzēto ziņošanas pienākumu pārkāpumiem.

30.b pants

Efektīva sankciju piemērošana

Izstrādājot noteikumus saskaņā ar 30. pantu, dalībvalstis izvirza prasību, ka, nosakot administratīvo sankciju un pasākumu veidu un apmēru, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) atbildīgās personas atbildības pakāpi;
- c) atbildīgās personas finansiālo stāvokli, piemēram, ko norāda atbildīgā uzņēmuma kopējais apgrozījums vai atbildīgās personas, ja šī persona ir fiziska persona, gada ienākumu apmērs;
- d) atbildīgās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu apjomu, ciktāl to var noteikt;
- e) cik lielā mērā atbildīgā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;
- f) atbildīgās juridiskās vai fiziskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.

Kompetentās iestādes var ņemt vērā papildu faktorus, ja tādi ir noteikti dalībvalsts tiesību aktos.

30.c pants

Sankciju un pasākumu publicēšana

1. Kompetentās iestādes savās oficiālajās tīmekļa vietnēs publicē vismaz visas administratīvās sankcijas, kas piemērotas par šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 537/2014 noteikumu pārkāpumiem, kuru gadījumā visas tiesības pārsūdzēt ir izsmeltas vai ir beigušās, tiklīdz tas ir iespējams, uzreiz pēc tam, kad persona, kurai sankciju piemēro, ir informēta par šo lēmumu, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un tās fiziskās vai juridiskās personas identitāti, kurai sankciju piemēro.

Ja dalībvalstis atļauj publicēt sankcijas, kuras var pārsūdzēt, kompetentās iestādes, tiklīdz tas ir iespējams, savā oficiālajā tīmekļa vietnē publicē arī informāciju par pārsūdzības statusu un tās iznākumu.

2. Kompetentās iestādes piemērotās sankcijas publicē, ievērojot anonimitāti un veidā, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) gadījumā, kad sankciju piemēro fiziskai personai, – ja obligāti veicamā iepriekšējā novērtējumā par publikācijas samērīgumu secināts, ka šāda personas datu publicēšana nav samērīga;
- b) ja publikācija apdraudētu finanšu tirgu stabilitāti vai iesāktas kriminālizmeklēšanas norisi;
- c) ja publikācija iesaistītajām iestādēm vai personām radītu nesamērīgu kaitējumu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visām publikācijām saskaņā ar 1. punktu ir samērīgs ilgums un ka tās ir pieejamas to oficiālajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus pēc tam, kad visas tiesības pārsūdzēt ir izsmeltas vai ir beigušās.

Publicējot sankcijas, pasākumus un visus publiskus paziņojumus, tiek ievērotas pamattiesības, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību. Dalībvalstis var nolemt, ka šādā publikācijā vai jebkādā publiskā paziņojumā neietver personas datus Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) punkta nozīmē.

30.d pants

Pārsūdzība

Dalībvalstis nodrošina, ka uz kompetentās iestādes lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 537/2014, attiecas tiesības tos pārsūdzēt.

30.e pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidoti efektīvi mehānismi, lai veicinātu ziņošanu kompetentajām iestādēm par šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 537/2014 pārkāpumiem.
2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:
 - a) konkrētas procedūras ziņojumu saņemšanai par pārkāpumiem un turpmākai rīcībai;
 - b) gan tās personas, kas ziņo par pārkāpumiem, par kuriem radušās aizdomas, vai faktiskiem pārkāpumiem, gan tās personas, par kuru ir aizdomas, ka tā veikusi pārkāpumu, vai kura, iespējams, veikusi pārkāpumu, personas datu aizsardzība saskaņā ar Direktīvā 95/46/EK izklāstītajiem principiem;
 - c) atbilstošas procedūras, lai nodrošinātu apsūdzētās personas tiesības uz aizstāvību un tiesības tikt uzklautai pirms lēmuma attiecībā uz viņu pieņemšanu, un tiesības saņemt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saistībā ar jebkuru lēmumu un pasākumu, kas pieņemts attiecībā uz viņu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka revīzijas uzņēmumi izstrādā atbilstošas procedūras saviem darbiniekiem, lai uzņēmuma iekšienē pa īpašu kanālu ziņotu par iespējamiem vai faktiskiem šīs direktīvas vai Regulas (ES) Nr. 537/2014 pārkāpumiem.

30.f pants

Informācijas apmaiņa

1. Kompetentās iestādes katru gadu nosūta CEAOB apkopotu informāciju par visiem administratīvajiem pasākumiem un sodiem, kas piemēroti saskaņā ar šo nodaļu. CEAOB publicē šo informāciju savā gada pārskatā.
2. Kompetentās iestādes nekavējoties informē CEAOB par visiem 30.a panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minētajiem pagaidu aizliegumiem.”;

26) direktīvas 32. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis organizē obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu efektīvu publiskas pārraudzības sistēmu, pamatojoties uz 2.–7. punktā noteiktajiem principiem, un norīko kompetentu iestādi, kas ir atbildīga par šādu pārraudzību.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Kompetento iestādi vada personas, kas nav praktizējoši revidenti un kas ir kompetentas ar obligāto revīziju saistītās jomās. Tās izvēlas saskaņā ar neatkarīgu un atklātu izvirzīšanas procedūru.

Kompetentā iestāde var iesaistīt praktizējošus revidentus konkrētu uzdevumu veikšanā, un tai var palīdzēt arī speciālisti, ja tas ir būtiski pienācīgai uzdevumu veikšanai. Tādos gadījumos gan praktizējošais revidents, gan speciālists neiesaistās kompetentās iestādes lēmumu pieņemšanā.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Kompetentajai iestādei ir galīgā atbildība par šādu darbību pārraudzību:

- a) obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apstiprināšana un reģistrācija;
- b) standartu pieņemšanu saistībā ar profesionālo ētiku, revīzijas uzņēmumu iekšējo kvalitātes kontroli un revīziju, izņemot gadījumus, kad šos standartus ir pieņēmušas vai apstiprinājušas citas dalībvalstu iestādes;
- c) tālākizglītība;
- d) kvalitātes nodrošināšanas sistēmas;
- e) izmeklēšanas un administratīvi disciplinārās sistēmas.”;

d) pievieno šādus punktus:

“4.a Dalībvalstis norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes šajā direktīvā paredzēto uzdevumu veikšanai. Dalībvalstis norīko tikai vienu kompetento iestādi, kurai ir galīgā atbildība par šajā pantā paredzēto uzdevumu veikšanu, izņemot kooperatīvu, krājbanku vai līdzīgu struktūru, kā minēts Direktīvas 86/635/EEK 45. pantā, vai kooperatīva, krājbankas vai līdzīgas struktūras meitasuzņēmuma vai juridiskā pēcteča, kā minēts Direktīvas 86/635/EEK 45. pantā, obligātās revīzijas nolūkā.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par norīkotajām iestādēm.

Kompetento iestāžu darbību organizē tā, lai izvairītos no interešu konfliktiem.

4.b Dalībvalstis var deleģēt vai ļaut kompetentajai iestādei deleģēt jebkuru no saviem uzdevumiem citām iestādēm vai struktūrām, kas ir norīkotas vai citādi saskaņā ar likumu pilnvarotas veikt šādus uzdevumus.

Deleģējot norāda deleģētos uzdevumus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem tie jāveic. Iestāžu vai struktūru darbību organizē tā, lai izvairītos no interešu konfliktiem.

Ja kompetentā iestāde deleģē uzdevumus citai iestādei vai struktūrai, tai jāspēj katrā atsevišķā gadījumā pārņemt deleģētās kompetences atpakaļ.”;

e) panta 5.–7.punktu aizstāj ar šādu:

“5. Kompetentā iestāde ir tiesīga vajadzības gadījumā uzsākt un veikt izmeklēšanu attiecībā uz obligātajiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem un atbilstīgi rīkoties.

Ja kompetentā iestāde slēdz līgumu ar speciālistiem par konkrētu uzdevumu veikšanu, iestāde nodrošina, ka starp minētajiem speciālistiem un attiecīgo obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu nav interešu konfliktu. Šie speciālisti ievēro tās pašas prasības, kas paredzētas 29. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Kompetentajai iestādei piešķir pilnvaras, kas nepieciešamas saskaņā ar šo direktīvu noteikto uzdevumu un pienākumu veikšanai.

6. Kompetentā iestāde ir pārredzama. Tas ietvert ikgadējās darba programmu un darbības pārskatu publicēšanu.

7. Publiskās pārraudzības sistēma tiek atbilstīgi finansēta, un tai ir pietiekami resursi, lai uzsāktu un veiktu 5. punktā minēto izmeklēšanu. Publiskās pārraudzības sistēmai paredzētais finansējums ir garantēts, un obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi to nevar nepamatoti ietekmēt.”;

27) direktīvas 34. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Neskarot šā panta pirmo daļu, revīzijas uzņēmumiem, kas ir apstiprināti vienā dalībvalstī un kas veic revīzijas pakalpojumus citā dalībvalstī saskaņā ar šīs direktīvas 3.a pantu, piemēro kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi piederības dalībvalstī un visu to revīziju pārraudzību, ko veic uzņēmējā dalībvalstī.”;

b) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“2. Attiecībā uz konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju dalībvalsts, kas prasa veikt minēto obligāto revīziju, nevar obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, kas veic obligāto revīziju meitasuzņēmumā, kurš izveidots citā dalībvalstī, noteikt papildu prasības obligātās revīzijas veikšanai attiecībā uz reģistrāciju, kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi, revīzijas standartiem, profesionālo ētiku un neatkarību.

3. Attiecībā uz uzņēmumu, kura vērtspapīrus tirgo regulētā tirgū dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir šā uzņēmuma juridiskā adrese, dalībvalsts, kurā vērtspapīrus tirgo, nevar obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam, kas veic minētā uzņēmuma gada pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju, noteikt papildu prasības obligātās revīzijas veikšanai attiecībā uz reģistrāciju, kvalitātes nodrošināšanas pārbaudi, revīzijas standartiem, profesionālo ētiku un neatkarību.”;

c) pievieno šādu punktu:

“4. Ja saskaņā ar 3. vai 44. pantu veikta apstiprinājuma rezultātā obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums ir reģistrēts kādā dalībvalstī un ja minētais obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums sniedz revīzijas ziņojumus par gada finanšu pārskatiem vai konsolidētiem finanšu pārskatiem, kas minēti 45. panta 1. punktā, dalībvalsts, kurā revidents vai revīzijas uzņēmums ir reģistrēts, minētajam obligātajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam piemēro savas pārraudzības sistēmas, kvalitātes nodrošināšanas sistēmas un izmeklēšanas un sankciju sistēmas.”;

28) svītro 35. pantu;

29) direktīvas 36. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstu kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par apstiprināšanu, reģistrāciju, kvalitātes nodrošināšanu, pārbaudi un disciplīnu, kompetentās iestādes, kas ir norīkotas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. pantu, un Eiropas uzraudzības iestādes vajadzības gadījumā sadarbojas, lai veiktu šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 537/2014 paredzētos attiecīgos pienākumus un uzdevumus. Kompetentā iestāde dalībvalstī sniedz palīdzību kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs un attiecīgajām Eiropas uzraudzības iestādēm. Kompetentās iestādes jo īpaši apmainās ar informāciju un sadarbojas izmeklēšanas darbībās, kas saistītas ar obligāto revīziju veikšanu.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 2. punkts neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju. Uz informāciju, kas sniegta šādā apmaiņas ceļā, attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, ko piemēro kompetento iestāžu darbiniekiem un bijušajiem darbiniekiem. Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums attiecas arī uz jebkuru citu personu, kurai kompetentā iestāde ir deleģējusi uzdevumus saistībā ar mērķiem, kas izklāstīti šajā direktīvā.”;

c) panta 4. punktu groza šādi:

i) trešās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādēs jau ir sāкта tiesvedība par tām pašām darbībām un attiecībā uz tiem pašām personām; vai”;

ii) trešās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentās iestādes par tām pašām darbībām jau ir pieņēmušas galīgo spriedumu attiecībā uz tām pašām personām.”;

iii) ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot pienākumus, kas tām ir saistoši saskaņā ar tiesvedību, kompetentās iestādes vai Eiropas uzraudzības iestādes, kas saņem informāciju saskaņā ar 1. punktu, to var izmantot tikai tam, lai veiktu savas funkcijas šīs direktīvas vai Regulas (ES) Nr. 537/2014 darbības jomā un tās funkcijas, kas attiecas uz tādām administratīvām vai tiesvedības procedūrām, kuras ir īpaši saistītas ar minēto funkciju izpildi.”;

d) pievieno šādu punktu:

“4.a Dalībvalstis var ļaut kompetentajām iestādēm nosūtīt kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par sabiedriskas nozīmes struktūru uzraudzību, centrālajām bankām, Eiropas Centrālo banku sistēmai un Eiropas Centrālajai bankai kā monetārām iestādēm un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai konfidenciālu informāciju, kas paredzēta to uzdevumu izpildei. Šādām iestādēm vai struktūrām neliedz paziņot kompetentām iestādēm informāciju, kas kompetentām iestādēm var būt nepieciešama, lai veiktu savus pienākumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 537/2014.”;

e) panta 6. punkta ceturtais daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) šāda izmeklēšana varētu nelabvēlīgi ietekmēt pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kārtību vai būt pretrunā ar valsts drošības noteikumiem; vai”;

f) panta 7. punktu svīturo;

30) direktīvas 37. pantā pievieno šādu punktu:

“3. Ir aizliegts jebkurš līguma noteikums, kas ierobežo revidētās struktūras akcionāru vai dalībnieku pilnsapulces izvēli saskaņā ar 1. punktu līdz noteiktām obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu kategorijām vai sarakstiem attiecībā uz konkrētā obligātā revidenta vai revīzijas uzņēmuma iecelšanu, lai veiktu minētās struktūras obligāto revīziju. Nevienš šāds spēkā esošs noteikums nav spēkā.”;

31) direktīvas 38. pantā pievieno šādu punktu:

“3. Sabiedriskas nozīmes struktūru obligātās revīzijas gadījumā dalībvalstis nodrošina, lai:

a) akcionāriem, kas pārstāv 5 % vai vairāk no balsstiesībām vai akciju kapitāla;

b) pārējām revidēto struktūru struktūrvienībām, ja tās ir definētas valsts tiesību aktos; vai

c) šīs direktīvas 32. pantā minētajām vai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 20. panta 1. punktu pilnvarotajām minētajām kompetentajām iestādēm, ja tas ir paredzēts valsts tiesību aktos saskaņā ar minētās regulas 20. panta 2. punktu,

būtu atļauts iesniegt prasību valsts tiesā par obligātā(-o) revidenta(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) atstādināšanu, ja tam ir pienācīgs pamatojums.”;

32) X nodaļu aizstāj ar šādu:

“X NODAĻA

REVĪZIJAS KOMITEJA

39. pants

Revīzijas komiteja

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katrai sabiedriskas nozīmes struktūrai ir revīzijas komiteja. Revīzijas komiteja ir vai nu atsevišķa komiteja, vai revidētās struktūras administratīvās struktūras vai uzraudzības struktūras komiteja. Tās sastāvā ietilpst revidētās struktūras administratīvās struktūras locekļi bez izpildpilnvarām un/vai uzraudzības struktūras locekļi un/vai revidētās struktūras akcionāru pilnsapulcē iecelti locekļi vai attiecībā uz struktūru, kurai nav akcionāru, – līdzvērtīgas struktūras iecelti locekļi.

Vismaz vienam revīzijas komitejas loceklim ir zināšanas grāmatvedībā un/vai revīzijā.

Komitejas locekļiem kopumā jābūt kompetentiem attiecīgajā nozarē, kurā darbojas revidētā struktūra.

Lielākā daļa revīzijas komitejas locekļu ir neatkarīgi no revidētās struktūras. Revīzijas komitejas priekšsēdētāju iecel tās locekļi vai revidētās struktūras uzraudzības struktūra, un viņš ir neatkarīgs no revidētās struktūras. Dalībvalstis var pieprasīt, lai revīzijas komitejas priekšsēdētājs katru gadu tiktu ievēlēts revidētās struktūras akcionāru pilnsapulcē.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis var nolemt, ka attiecībā uz sabiedriskas nozīmes struktūrām, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/71/EK (*) 2. panta 1. punkta f) un t) apakšpunkta kritērijiem, revīzijas komitejai piešķirtās pilnvaras var īstenot administratīvā vai uzraudzības struktūra, ar noteikumu, ka tad, ja šādas administratīvās vai uzraudzības struktūras priekšsēdētājs ir izpildvaras loceklis, viņš nepilda priekšsēdētāja pienākumus laikā, kad šāda struktūra veic revīzijas komitejas funkcijas.

Ja revīzijas komiteja ir daļa no revidētās struktūras administratīvās struktūras vai uzraudzības struktūras saskaņā ar 1. punktu, dalībvalstis var ļaut vai noteikt prasību attiecīgi administratīvai struktūrai vai uzraudzības struktūrai pildīt revīzijas komitejas funkcijas, lai pildītu šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 537/2014 noteiktos pienākumus.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var nolemt, ka šādām sabiedriskas nozīmes struktūrām nav vajadzīga revīzijas komiteja:

- a) ikvienai sabiedriskas nozīmes struktūrai, kas ir meitasuzņēmums Direktīvas 2013/34/ES 2. panta 10. punkta nozīmē, ja minētā struktūra grupas līmenī atbilst šā panta 1., 2. un 5. punkta, 11. panta 1. un 2. punkta un 16. panta 5. punkta un Regulas (ES) Nr. 537/2014 prasībām;
- b) ikvienai sabiedriskas nozīmes struktūrai, kas ir PVKIU, kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (**) 1. panta 2. punktā, vai alternatīvu ieguldījumu fonds, kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES (***) 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- c) ikvienai sabiedriskas nozīmes struktūrai, kuras vienīgā uzņēmējdarbība ir tādu uz aktīviem balstītu vērtspapīru emisija, kādi definēti Komisijas Regulas (EK) Nr. 809/2004 (****) 2. panta 5. punktā;
- d) ikvienai kredītiestādei Direktīvas 2013/36/ES 3. panta 1. punkta 1. apakšpunkta nozīmē, kuras akcijas nav tirgojamas nevienas dalībvalsts regulētā tirgū, kā tas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā, un kura pastāvīgi vai atkārtoti ir emitējusi vienīgi parāda vērtspapīrus, ko atļauts tirgot regulētā tirgū, ar noteikumu, ka visu šādu parāda vērtspapīru kopējā nominālvērtība ir mazāka par EUR 100 000 000 un ka attiecīgā kredītiestāde nav publicējusi prospektu saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK.

Sabiedriskas nozīmes struktūras, kas minētas c) apakšpunktā, publiski paskaidro iemeslus, kādēļ tās uzskata, ka tām nav jāizveido revīzijas komiteja vai ka kāda administratīva vai uzraudzības struktūra nav jāpilnvaro veikt šajā struktūrā revīzijas komitejas funkcijas.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var noteikt vai ļaut, ka sabiedriskas nozīmes struktūrai nav revīzijas komitejas, ar noteikumu, ka tai ir struktūra vai struktūras, kas veic revīzijas komitejai līdzvērtīgas funkcijas, kuras ir izveidotas un darbojas saskaņā ar tās dalībvalsts noteikumiem, kurā revidējamā struktūra ir reģistrēta. Šādā gadījumā revidējamā struktūra dara zināmu, kura struktūra veic šīs funkcijas un kāds ir tās personālsastāvs.

5. Ja visi revīzijas komitejas locekļi ir revidētās struktūras administratīvās vai uzraudzības struktūras locekļi, dalībvalstis var paredzēt, ka revīzijas komiteju atbrīvo no 1. punkta ceturtajā daļā noteiktajām prasībām par neatkarību.

6. Neskarot administratīvās, pārvaldības vai uzraudzības struktūras locekļu atbildību vai citu to locekļu atbildību, kurus iecēlusi revidētās struktūras akcionāru pilnsapulce, revīzijas komiteja cita starpā veic šādas funkcijas:

- a) informē revidētās struktūras administratīvo vai uzraudzības struktūru par obligātās revīzijas iznākumu un paskaidro, kā obligātā revīzija ir veicinājusi finanšu pārskatu sniegšanas godīgumu un kāda ir bijusi tās nozīme šajā procesā;
- b) uzrauga finanšu pārskatu sniegšanas procesu un iesniedz priekšlikumus vai ieteikumus, lai nodrošinātu tā godīgumu;
- c) uzrauga, cik efektīvas ir uzņēmuma iekšējās kvalitātes kontroles un riska pārvaldības sistēmas un vajadzības gadījumā iekšējā revīzija, kas skar revidētās struktūras finanšu pārskatu sniegšanu, nepārkāpjot savu neatkarību;
- d) uzrauga gada pārskatu un konsolidēto finanšu pārskatu obligāto revīziju, jo īpaši tās sniegumu, ņemot vērā visus kompetentās iestādes konstatējumus un secinājumus, kas izdarīti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 26. panta 6. punktu;
- e) pārbauda un uzrauga obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu neatkarību saskaņā ar šīs direktīvas 22., 22.a, 22.b, 24.a un 24.b pantu un Regulas (ES) Nr. 537/2014 6. pantu un jo īpaši revidētajai struktūrai saskaņā ar minētās regulas 5. pantu sniegto ar revīziju nesaistītu pakalpojumu piemērotību;
- f) ir atbildīga par obligātā(-o) revidenta(-u) vai revīzijas uzņēmuma(-u) izvēles procedūru un iesaka obligāto(-os) revidentu(-us) vai revīzijas uzņēmumu(-us), ko iecelt saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 537/2014 16. pantu, izņemot gadījumus, kad piemēro Regulas (ES) Nr. 537/2014 16. panta 8. punktu;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

(****) Komisijas Regula (EK) Nr. 809/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/71/EK īstenošanu attiecībā uz prospektos iekļauto informāciju, kā arī prospektu formu, informācijas iekļaušanu ar norādi un prospektu publicēšanu, un attiecībā uz reklāmas izplatīšanu (OV L 149, 30.4.2004., 1. lpp.).

33) direktīvas 45. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar 15., 16. un 17. pantu reģistrē ikvienu trešās valsts revidentu un revīzijas struktūru, ja minētais trešās valsts revidents vai revīzijas struktūra sniedz revīzijas ziņojumu par tāda uzņēmuma gada pārskatu un konsolidēto finanšu pārskatu, kurš [reģistrēts] ārpus Savienības un kura pārvedamos vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū minētajā dalībvalstī Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta nozīmē, izņemot gadījumus, kad uzņēmums emitē vienīgi neapmaksātus parāda vērtspapīrus, uz kuriem attiecas viens no šādiem nosacījumiem:

a) tos ir atļauts tirgot regulētā tirgū dalībvalstī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (*) 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē pirms 2010. gada 31. decembra, un vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai, ja parāda vērtspapīrus denominē citā valūtā, emisijas datumā līdzvērtīga vismaz EUR 50 000;

- b) tos atļauts tirgot regulētā tirgū dalībvalstī Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē no 2010. gada 31. decembra, un vienības nominālvērtība izdošanas dienā ir vismaz EUR 100 000 vai, ja parāda vērtspapirus denominē citā valūtā, emisijas datumā līdzvērtīga vismaz EUR 100 000.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapirus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.);

- b) panta 5. punktu groza šādi:

i) svīturo a) apakšpunktu;

ii) punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) 1. punktā minētās gada pārskatu vai konsolidēto finanšu pārskatu revīzijas veic saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, kā minēts 26. pantā, kā arī saskaņā ar 22., 22.b un 25. pantā noteiktajām prasībām vai līdzvērtīgiem standartiem un prasībām;”

iii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) tā publicē savā tīmekļa vietnē atklātības ziņojumu, kurā ietverta Regulas (ES) Nr. 537/2014 13. pantā minētā informācija, vai arī izpilda līdzvērtīgas informācijas sniegšanas prasības.”;

- c) pantā iekļauj šādu punktu:

“5.a Dalībvalsts var reģistrēt trešās valsts revidentu tikai tad, ja tas atbilst prasībām, kas izklāstītas šā panta 5. punkta c), d) un e) apakšpunktā.”;

- d) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Lai nodrošinātu vienotu šā panta 5. punkta d) apakšpunkta noteikumu piemērošanu, Komisija ir pilnvarota lemt par līdzvērtību, kas tajā minēta, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Kamēr Komisija nav pieņēmusi šādu lēmumu, dalībvalstis var novērtēt šā panta 5. punkta d) apakšpunktā minēto līdzvērtību.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 48.a pantu nolūkā noteikt vispārējus atbilstības kritērijus, kas jāizmanto, novērtējot, vai šā panta 1. punktā minēto finanšu pārskatu revīzijas tiek veiktas saskaņā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem, kā minēts 26. pantā, un prasībām, kas noteiktas 22., 24. un 25. pantā. Šos kritērijus, kas piemērojami visām trešām valstīm, dalībvalstis izmanto, novērtējot līdzvērtību valsts līmenī.”;

- 34) direktīvas 46. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta 1. punkta īstenošanai, Komisija ir pilnvarota lemt par līdzvērtību, kas tajā minēta, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Kad Komisija ir atzinusi minēto līdzvērtību, kas minēta šā panta 1. punktā, dalībvalstis var pieņemt lēmumu balstīties uz šādu līdzvērtību daļēji vai pilnībā un tādējādi daļēji vai pilnībā nepiemērot vai pārveidot 45. panta 1. un 3. punkta prasības. Kamēr Komisija nav pieņēmusi šādu lēmumu, dalībvalstis var novērtēt šā panta 1. punktā minēto līdzvērtību vai paļauties uz citu dalībvalstu vērtējumiem. Ja Komisija nolemj, ka 1. punktā minētā līdzvērtības prasība nav ievērota, tā var atļaut attiecīgajiem trešo valstu revidentiem un trešo valstu revīzijas struktūrām atbilstošā pārejas periodā turpināt revīziju saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts prasībām.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 48.a pantu nolūkā noteikt vispārīgus atbilstības kritērijus, pamatojoties uz prasībām, kas noteiktas 29., 30. un 32. pantā, kas jāizmanto, novērtējot, vai publiskās pārraudzības, kvalitātes nodrošināšanas, izmeklēšanas un sankciju sistēmas trešā valstī ir līdzvērtīgas Savienības sistēmām. Šādus vispārējus kritērijus dalībvalstis izmanto, novērtējot līdzvērtību valsts līmenī, kamēr Komisija nav pieņēmusi lēmumu attiecībā uz attiecīgo trešo valsti.”;

35) direktīvas 47. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievadvārdus aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis var atļaut nodot trešās valsts kompetentajām iestādēm revīzijas darba dokumentus vai citus dokumentus, kas ir to apstiprināto obligāto revidentu vai revīzijas uzņēmumu rīcībā, un ar attiecīgajām revīzijām saistītus pārbaudes vai izmeklēšanas ziņojumus, ja:”;

ii) a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) minētie revīzijas darba dokumenti vai citi dokumenti attiecas uz tādu uzņēmumu revīziju, kas minētajā trešā valstī ir emitējuši vērtspapīrus vai kas ir daļa no grupas, kura minētajā trešā valstī sagatavo obligātos konsolidētos finanšu pārskatus;”;

b) panta 2. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ba) revidētās struktūras komerciālo interešu, tostarp rūpnieciskā un intelektuālā īpašuma, aizsardzība netiek apdraudēta;”;

c) panta 2. punkta d) apakšpunkta otro ievilkumu aizstāj ar šādiem ievilkumiem:

— ja pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādēs jau ir sāкта tiesvedība par tām pašām darbībām attiecībā uz tām pašām personām, vai

— pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par tām pašām darbībām jau ir pasludinājušas galīgo spriedumu attiecībā uz tiem pašiem obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem;”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Lai veicinātu sadarbību, Komisija tiek pilnvarota lemt par atbilstību, kas minēta šā panta 1. punkta c) apakšpunktā, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 48. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Komisijas lēmumam.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 48.a pantu nolūkā noteikt vispārējos atbilstības kritērijus, saskaņā ar kuriem Komisija izvērtē, vai trešu valstu kompetentās iestādes var atzīt par atbilstīgām sadarbībai ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai apmainītos ar revīzijas darba dokumentiem vai citiem dokumentiem, kuru turētāji ir obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi. Vispārējos atbilstības kritērijus nosaka, pamatojoties uz 36. panta prasībām vai pēc būtības līdzvērtīgiem tiešas tādu revīzijas darba dokumentu vai citu dokumentu tiešas apmaiņas rezultātiem, kuru turētāji ir obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi.”;

e) svītro 5. punktu;

36) direktīvas 48. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Komisijai palīdz komiteja (turpmāk “komiteja”). Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

- 37) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“48.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 26. panta 3. punktā, 45. panta 6. punktā, 46. panta 2. punktā un 47. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 16. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 26. panta 3. punktā, 45. panta 6. punktā, 46. panta 2. punktā un 47. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 26. panta 3. punktu, 45. panta 6. punktu, 46. panta 2. punktu un 47. panta 3. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

- 38) svītros 49. pantu;

2. pants

Transponēšana

1. Līdz 2016. gada 17. jūnijam dalībvalstis pieņem un publicē pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju. Dalībvalstis piemēro minētos pasākumus no 2016. gada 17. jūnija.
2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka kārtību, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2014. gada 16. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS
